

A
HISTORY
OF THE
ANCIENT PARSIS.

पुरातन पारसीओनी
तवारीख.

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

۱۰۰

کتابخانه

~~۹۲۳۷~~

تاریخ هجری قدیم زینان

۲۱۰۸

Digitized by eGangotri

۱۰۳۳۷۴

تاریخ: ۱۳۰۷

No. ۸۵۱۵

شماره: ۱۲۳۵

لذت دارد
۵۱
۵۷

A
HISTORY OF THE ANCIENT PARSIS
 FROM THE ORIGINAL PERSIAN WORK
 COMPILED BY
PRINCE JALAL OOD-DEEN MIRZA KAJAR OF PERSIA
 TRANSLATED INTO GUZERATEE AND PUBLISHED
 BY
ARDASEER DOSSABHAE MOONSHEE.

SECOND EDITION,

IMPROVED AND ENLARGED.

کتابخانه سید الشهدا
 شماره ثبت: ۱۳۹۹/۳

SARHAYUT KUNUD NEEKBUKHT IKHTIYAR
 ALI MURD UZ SUKHAYUT SHAYUD BUKHTIYAR

Shaikh Sadi Shirazi

کتابخانه
 LIBRARY

Bombay:

PRINTED AT THE

DUFTUR ASKHARA PRESS

By RUSTOMJEE NOWROJEE KHUMBATA.

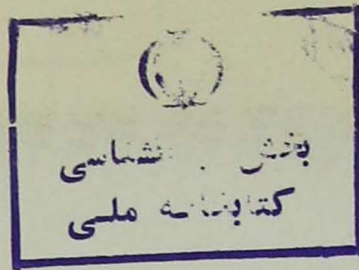
JUBILEE YEAR

1887.

No. 1677

NATIONAL LIBRARY OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN
 1937

کتابخانه سید الشهدا
 شماره ثبت: ۱۳۹۹/۳

No. 532

اموالی

DSR

۱۴۰

۲۰۴۹۲ ن ۱ ع ۸

۱۲۴۴

TO THE HONORABLE
SIR DINSHAW MANOCKJI PETIT KNIGHT

SHERIFF OF BOMBAY

MEMBER OF THE VICEREGAL LEGISLATIVE COUNCIL,

A GENEROUS, ENTERPRISING AND BENEVOLENT
GENTLEMAN OF THE PARSEE COMMUNITY.

This Work

IS RESPECTFULLY DEDICATED

IN TOKEN

OF ESTEEM AND ADMIRATION FOR HIS ZEAL

IN PROMOTING USEFUL OBJECTS

AND

IN SUPPORTING THE CAUSE OF EDUCATION

BY HIS GRATEFUL FRIEND

THE TRANSLATOR.

BOMBAY, 1ST DECEMBER 1887.

139907

۱۳۹۹۰۷

પુરાતન પારસીઓની તવારીખ.

અ સ લ શ ર સી માં બ ના વ નાર
ઇ રા ન દેશ નો
શાહનદો જલાલુદ્દીન મીરજાં કાબર.

તરજુમો કરી પ્રગટ કરનાર
અરદેશર ડો સાભાઈ મુનસી.

બીજી આવૃત્તી,
સુધારા અને વધારા સાથે.

“સખાવત કુતદ નેક બખત ઈખત્યાર
કે મદ્ અઝ સખાવત પવદ બખત્યાર.”
(શેખ સાદી.)

મુંબઈ મદ્રે,

દક્ષતર આશકારા છાપાખાનામાં
રસતમજ નવરોજી ખંખાતાએ છાપ્યું છે.
કોટ—કાવસજ પટેલ સીટ, નાં ૮૭.

મુને ૧૨૫૭ યજ્ઞદેવરદી—મુને ૧૮૮૭ દસિવી.

ધી આનરેબલ

સર દીનશા માણેકજી પીટીટ નાઈટ,

મુંબઈના શેરીફ,

વાઈસરાયની ધારા બાંધનારી સુબાના સુબાસદ.

પારસી કોમના

એક ઊદાર, સહાસીક અને પરોપકારી અકાબર

લોકરૂપયોગી કામો તરફ શદા ઊલટ ધરનાર

અને

કેળવણીની કદર યુજનાર.

એવા એક ગ્રહસ્થ તરફની માનની ઇધાની તરીકે

એઓના અહિંસાનમંદ મીતરે

આ બીજી આવૃત્તીનું પ્રસતક

એઓને

મોટાં માન સહીત અરપણ કર્યું છે.

દી બા ચો બીજી આવૃત્તિ ના.

હરએક સાડાં કામ આરંભતી વખે પાક પરવરદેગારનું મુબારક નામ લેવું સજાવાર છે તે ધોરણે આ પુસ્તકનો પ્રગટ કરનાર કમતરીન અરદેશર ડોસાભાઈ મુનશી તે પાક પરવરદેગારનું મુબારક નામ લઈ સરવે વાંચનારા સાહેબોને જણાવવાને રજા લીધે છે કે આજ ૧૬ વરશની વાત પર અમોએ આ પૂસ્તકની પેહેલી આવૃત્તિ, પારસી કોમના અકાબરો માહેલા એક મૂખ્ય અકાબર સર જમશેદજી જીજીભાઈ (બીજા) બેરોનેટ સાહેબને અર્પણ કરીને બાહાર પાડી હતી. પણ પેહેલી આવૃત્તિની સરવે નકલો તદ્દન ખપી ગઈ અને તેને માટે ઘણે ઠેકાણેથી માગણી થઈ.

એ ચોપડીમાં આગલા પારસી પાદશાહોની તવારીખ હોવાથી કેટલાએક પારસી કુટુંબના વડાઓએ પોતાના કબીલાના સર્વ નાના મોટાઓને એ ચોપડી વંચાવ્યાથી ફાયદો થશે એમ સમજીને તેની બીજી આવૃત્તિ છપાવવાને અમને મજબુત લલામણ કીધી તે ઉપરથી આ બીજી આવૃત્તિ છપાવી પ્રગટ કરવાને પાક ખુદાતાલાની બક્ષેસથી અમો સામર્થવાન થયા છીએ.

આપણી બખતાવર મહારાણી વીકટોરીઆ કૈસરે હોંદના રાજનું આએ પચાસમું વરસ હોવાથી તે શુભ બનાવની યાદગારી જાલવી રાખવા માટે જીબીલીના જશનની ખુશાલીમાં એ નામવર શેહેનશાહબાનું તરફથી નાઈટહુડ (Knighthood) નો મોટાં માન ભરેલો ખેતાબ મેલવવાને ભાગ્યશાલી થયલા સખીવજીદ સર દીનશાજી માણેકજી પીતીતને આએ બીજી આવૃત્તિ અર્પણ કરવાને અમોએ વાંચી વિચાર્યું છે અને એ માન ભરેલો ખેતાબ મલવાની તક લઈ

એવણુ સાહેબના કુટુંબની જીન્દગાનીનો એહેવાલ અતરેના વર્તમાન પત્રોમાં આવ્યો હતો, પણ તે જુદાં પત્રો હોવાથી સદા જલવાઈ રહી શકે નહીં અને ચોપડીની સાથે તે કાયમ રહે એવી મક્કસદથી, અમોએ ભેગો કરીને અને તે ઉપરાંત સર દીનશાહની ખાસ પરવાંનગી મેલવી તેવણનાં નેકબખ્ત કુટુંબનો એહેવાલ અમારી તરફથી વધાર ઘટાર કરીને, તેમજ એવણના મુરખી બાવાજીનો એહેવાલ જેનો અમો પોતાને સારો અનુભવ હતો તે અમારી યાદદાસ્ત પ્રમાને વધારીને લખ્યો છે.

અમોને ઉમેદ છે કે સર દીનશાહજીના વડીયલોનું ઉપલું જન્મચરિત્ર આવ્યે ચોપડીમાં દાખલ કીધાથી જીબીલીનું આ મુબારક વરસ આપણી ઉધરતી ચોલાદના નબી-રાઓને યાદ રહેશે એટલુંજ નહીં પણ એ નામવર અકાબરની કીર્તિને એહેવાલ વાંચીને તેવણને પગલે ચાલવાની તથા તેવણના જેવું માન મેલવવાની તેમને ઉલટ અને હોંસ પેદા થશે. આમીન.

અમો ઉપર લખી ચુકા છઠ્ઠાએ કે આ બીજી આવૃત્તી અમારી મરજીથી છાપી નથી પણ ઘણાંએક આબરૂદાર પારસીઓના બજાદ થવાથી તેમાં ખશુસ કરીને સર દીનશાહજી પીતીતના ઉતેજન અને આશરો આપવાથી એ કાંમ માંથે લીધું વાસતે આ પરસંગે અમો એ સર નાઈટનો ઉપકાર માનીએચ બીજું અમારા કેટલાએક દેસાવરના દોસતોએ અમને મદદ કીધીછે તેમનો ઉપકાર થયોછે તેમાં અગત કરી શ્રી શુરતવાલા ખાંનબાહાદુર મોદીજી સાહેબ દાવર રૂશતમજી ખોરશેદજી તથા તેમના લાઈ શેઠ એદલજી અને ભતરીજીઓએ ઘણી મોહટી મદદ કીધીછે તેથી તેવોના મારા ઉપર ઉપકાર થયોછે.

સર દીનશાજી માંણેકજી નાઈટ, પીતીતના ખાનદાંનનું જનમ ચરિત્ર.

આ જન્મ વૃત્તાંત લખવા આગમ્ય અમારા અશ-
રાફ વાંચનારાઓની જાણને મારે એક ટુક દીખાવો. લખવાની
અમોને અગત જણાઈ તેથી ખોલાસા તરીકે અતરે લખ્યોછે.

આ બાબતને મથાલે અમોએ પીટીટને બદલે પીતીત
કરી લખ્યુંછે કારણ કે આ શબ્દ ફ્રેંચ ભાષાનો છે અને એ
ભાષામાં ઇંગરેજ T. અને ગુજરાતી મુર્ધની ટ છેજ નહી.
દાખલા તરીકે જરે એક ફ્રેંચમેન કોઈને પુછે કે What do
you want પણ તે તો જુદોજ ઉચ્ચાર કરવાનો તે તો ખોલ-
વાનો કે વાત કુ ઇધુ વાંત તેથી અમોએ ફ્રેંચ ઉચ્ચાર માફક
દંતી ત વાપરેલોછે.

બીજું. અમોએ સર દીનશાજીના બાવાજીનો અડે-
વાલ લખવા માંડ્યો તારે તે બાબતને અમોએ બે લાગમાં
વેંડ્યી નાખીછે. પેહલલા લાગમાં મરહુમ શેઠ માંણેકજીના
સાહશિક અને ઉદ્યોગી (જેને ઇંગરેજમાં Enterprising
અને Industrial) કરી કહેછે તે કામોનું વરણન આપ્યુંછે
અને બીજા લાગમાં પરોપકારી—પરમારથી—પરગજી અને
પરકુખલંબન જેને ઇંગરેજમાં (Benevolent, Benefactor,
Benificent અને Philanthropic) કરી કહેછે તેનું
વરણન આપ્યુંછે એ રીતે બે લાગ કીધાછે.

સર દીનશાહજી માંણેકજી પીતીતના બપાવા સવરગ-
વાસી નશરવાંનજી પીતીત પેહલવેહલા ઇસવી સને ૧૭૮૫ માં
શુરતથી નીકલી મુંબઈમાં વાસો કીધો, સર દીનશાહજીના
બપાવા શેઠ નસરવાંનજી પીતીત સરઝ્યાતમાં મુંબઈ મધે

આવતાં વેપારીઓના વાંહાંણોની આડતનું કામ કરતા હતા. શેઠ નશરવાંનજ દેહમાં ઠીંગણું હતા તેથી ફ્રેંચ વાંહાંણવાલાઓ એવણને પીતીત નશરવાંનજ કરી બોલાવતા હતા કારણ કે ફ્રેંચ ભાષામાં ઠીંગણું કદવાળાં માણસને પીતીત કરી કહેછે. એ પછે ઇ.સ. ૧૮૦૦ પછી એવણ વહાણોની નોલની દલાલી કરવા લાગા તે પછે શેઠ નસરવાંનજ પીતીતના સસરાના ગુજરી જવાથી તેમની અસકેઆમત પોતાના હસતકમાં લેવા સાડ શ્રી કલકતે શીધારેઆ અને તયાંથી આસરે ૨ વરસ પછી પાછા મુમબાઈ આવી કલકતાખાતે તયાંના બરનો માલ મોકલવા લાગા. વખત જતાં તે ધંધામાં ખોટ ખમવી પડી, તે પછે ઇ.સ. ૧૮૧૯ ના સાલમાં શેઠ નસરવાંનજ પીતીત આસરે ૫૦ વરસની ટુંકી વયમાં મુમબાઈ મધે સવર્ગ પાંખઆ. શેઠ નસરવાંનજ પીતીતના હયાત દીકરા મરહુમ શેઠ માંણેકજી પીતીત પોતાના બાપના મરણ પછી સને ૧૮૨૦ માં પોતાના એક ઓળખીતા ઇંગરેજ વેપારીના અનાજથી ભરેલું વાંહાંણુ લઈ આરતયા પેરે મસકત પધારયા તે પછી થોડી મુદતમાં પાછા મુમબાઈ આવી પારશીઓના અકાબરો માહેલા એક અકાબર અને શેઠ માંણેકજી પીતીતના સસરા શેઠ જીજીભાઈ દાદાભાઈની ભલાંમણથી સાટન મલકમની પેહેડીમાં વેપારી કામ શીખવા સાડ દાખલ થયા, તે પછે થોડી મુદતે મેસયરસ ડાએરમ ક્યારટરના હાઉસમાં ગોડાઉનકીપરના કામપર રેહ્યા અને તે પછી શેઠ માંણેકજી પીતીત ઉપલાંજ હાઉસમાં દલાલીનું કામ કરવા લાગા. જોકે એવણ શેઠ જીજીભાઈના આસરાથી વધયા તોપણ જો આપણે કહીએ કે Mr. Manockji Petit was a self-made man તો તે ખોટું નહીં કેહવાયે. તે પછે શેઠ માંણેકજી પીતીત મીસીઅરસ ડાએરમ હંટર તથા મી. રીચમેંડ અને ડબલ્યુ. સીલર અને મીસતર રેચીની કુલ નીના હાઉ-

સોની દલાલી કરવા લાગા અને પછવાડેથી એ ઉપલાં હાઉસો મધેથી એક હાઉસ સર દીનશાજીને સોંપયું હતું, એ જો અમારી યાદદાસત અમને લુલાવો નહી આપતી હોય તો એ વાત ખરી પડી શકે. એ શીવાએ શેઠ માંગે-કજી પીતીત પોતે જુદો વેપાર ચલાવતા હતા તે પછે શેઠ ખરશેદજી કાવસજી બનાજી ગુજરાયા પછી તેવણનું કેઆ-સટલ હન્ટલી નામનું એક વાહાણ એક વાંણીઆ વેપારીની સાથે લાગમાં ખરીદ કીધું. એ પછે મેસીઅરસ મેક ગરી-ગર બરાંઉનરીગ અને બીજાં ઇંગરેજ હાઉસવાળાઓ તથા શેઠ ખરશેદજી કાવસજી બનાજી અને શેઠ માંગેકજી પીતીતે સાથે મલી સરકાર પાસેથી કોલાબા મધે ઉગમણ તરફનો દરીઓ પુરવાનો પટો લીધો અને દરીઓ પુરાઈ રેહા પછે પુરેલી જમીન ઉપર મસ મોટી એમારતો બાંધી કે જે આજ Colaba Buildings ને નામે ચોલખાએછે. તે પછે શેઠ માંગેકજી પીતીતે જબરી હીમત ચલાવી ઉગમણ તરફનો એક મસ મોટો જમીનનો કકડો કોલાબા કુંપની પાસેથી વેચાતો લઈ તેના નાહના નાહના કકડા કરી મોહટે ભાવે બીજા વેપારીઓને વેચાતા આપયા અને કોલાબે જતાં જમના હાથ પર પુલને નાકે એક સારો કકડો પોતા હસતક રાખી એક મોટી ઇમારત બાંધી કે જે આજ The Manockji Building ને નામે ચોલખાએછે. તે પછે સને ૧૮૫૪ ના સાલમાં સહાસિક અને માહા મોહટું ઉદ્યોગી કામ ઉભું કીધું તે કામ એ છે કે તારદેવ આગલ એક બહુ મોહટી મીલ જેનું નામ Oriental Mills કરી રાખીઉંછે તે મીલ શેઠ માંગેકજી પીતીતે સ્થાપી. એ મીલની અગાઉ મરહુમ શેઠ કાવસજી નાહનાભાઈ દાવરે મહાલક્ષ્મીના રસતા ઉપર બંધાવી હતી તે શીવાએ બીજી મીલ નોહતી, એ મીલના સેરો ઘણાએક સકતીવાલા તેમજ ગરોબ સથીતીના માંગે-

સોમાં વેહુચી આપેઆ. જારે આ સેરો પર મોહુડું પરી-
મયમ બોલાયું તયારે સેર મેલવવા સાડું ઘણા ગરીબ લોકો
દોડાદોડી કરવા લાગ્યા. થોડે દીવસે એક પારસી હાફીસમાં
આવી અરજ કરવા લાગ્યો કે એક સેર મહુને આપો તો
મેહુરબાંની. શેઠ માંજેકજીએ કેહ્યું લાઈ આટલા દીવસ કયાં
હતા, હવે મારી પાશે ફાલતું સેર નથી. તે પારસી કરગરીને
બોલવા લાગ્યો કે સાહેબ જારે સેર પર નફો બોલાયો તયારે
મહુને આવતાં સરમ લાગી પણ બીજા લોકોએ મહુને ધક્કા
મારી મોકલ્યો તેથી આવયો છું. આ વાત સાંભલી શેઠ
માંજેકજીએ મેહુતાને બોલાવી હોકમ કીધો કે આ પારસીને
ઓરીએનટલના સેરનો આજનો ભાવ પુછી જે પરીમીઅમ
હોએ તેટલા સેરના રોકડા રૂપયા આપ. તે પારસી રૂપયા
લઈ દોઆ દેતો દેતો ઘેર ગયો.

શેઠ માંજેકજી પીતીતે ઉપલાં ઉદ્યોગી ખાતાંએ સાથે
આગના વીમાની પેહોડી ઉંઘાડી હતી અને તે પછે કોલાબા
પ્રેસ કુંપની ઉભી કીધી. એ પરમાંજે શેઠ માંજેકજી પીતીત
એક ઉદ્યોગી વેપારી દાખલ ઉગી નીકલીઆ.

શેઠ માંજેકજી પીતીતના પરમારથી કાંમોનું વરણન નીચે પરમાંજે છે.

ઘણાંએક વરસની વાત ઉપર શેઠ માંજેકજી લીમજી
હાંતરીઆ શ્રી ધરાન શીધારેઆ હતા તાંહાંથી અતરેની
ઓપાટીની ધરાંનીઓને રાખવાની ધરમશાળાના કારભા-
રીઓ ઉપર કાગળે લખી જણાવ્યું કે અતરે જીયાનો
કર ઉંઘરાવતી વખતે સરકારી કામદારો ઘણી જાસતી વાપ-
રેચ તેથી જો હીંદુસતાનના સખી પારશીઓ એક ફંડ ઉભું
કરે તો તેના વીયાજમાંથી જીજ્યાના કરનું નાણું બારો-

૫૬૫

બારથી ઇરાંતની સરકારની તીજેરીમાં ભરી દેવાથી સઘળો જીલમ અને જસતી બંધ પડે. આ કાગલ ચોપાટીની ધરમશાળાના કારોબારીઓએ શેઠ માંગેકજી પીતીતને દેખાડ્યો તે ઉપરથી એવણે પોતાની ગોવાલીઆ તલાવની વાડીમાં મુંબઈના પારશીઓની એક મોટી સભા બોલાવી તાંહાં એક કારોબારી મંડળી સથાપી જેમાં અમોને પણ સાંમેલ કીધા. પણ એ મંડળીના કામને પારશીઓ તરફથી જોઈતો આસરો મળ્યો નહીં કારણ કે સરવે પારશીઓ એમજ સમજતા હતા કે ઇરાંત જેવા દુરદરાજ અને કાએદા કાનુન વગરના રાજમાં પૈસા મોકલવા સલામતી ભરેલું કામ નથી પણ હાવાં સખત વિરુદ્ધ મત છતાં શેઠ માંગેકજીએ હારી ખાધી નહીં પણ જરે મંડળીનાં માંગણે ઉંઘરાણાંની ચોપડી લઈ પાછા આવ્યા તારે શેઠ માંગેકજી પીતીત પોતે પોતાનું માન, મરતબો અને મોભો એક કોરે મેલી ઉંઘરાણાંની ચોપડી બગલમાં મારી ઘેરે ઘેર—હાફીસે હાફીસ—ફકાંને ફકાંને—બંગલે બંગલે અને વાડીએ વાડી ફરી નાણું ભેગું કીધું. પણ તે ભરાએલી થાપણ એટલી મોટી નોહતી કે તેના વીચાજમાંથી જીયાનું ભરણુ થઈ શકે તારે શેઠ માંગેકજી પીતીત આપણી કોમના સખાવતના સરોવર શર જમશેદજી જીલાઈ પેહેલા બારોનેટ સાહેબ પાસે પધાર્યા. તેવનની આગળ ઇરાંતની પારસીઓ ઉપરના જીજ્યાના કરથી ઉપજતો માહા મોહોટો જીલમ અને જસતીની વાત કહી સંભળાવી. તે સાંભળી બારોનેટ સાહેબે કહ્યું લાઈ હું તમારી વાત સાંભળી ઘણો દલગીર છું. મારી ખુશી છે કે એ ફંડમાં એક સારી રકમ ભરી આપુ પણ હું તમને ખાતરીથી કહુ છું કે આ દુર દરાજ દેશમાં આપણીથી નીભી સકાસે નહીં વાસતે એ વાત માડીવાલો. ત્યારે શેઠ માંગેકજી પીતીતે સમયસુચકતા વાપરી ધીરજથી સાંતપણે સમજ પાડી રૂપયા પચીસ હજારની

પાદસાહી રકમ ભરાવી લાવયા તયારે શેઠ માંગેકજીએ બારો-
નેટ સાહેબનું નામ દીપને મથાલે મુકયું.

હવે એ તો વાત થઈ પણ હજી શેઠ માંગેકજીની મેહ-
નતનો છેડો આવ્યો નહીં તે એમ કે રૂપયા હાથ આવે તે
અગાઉ બારોનેટ સાહેબ બેહેસતનશીન થયા જેથી આ ઇરા-
નીઓની હાલત શુધારનારી મંડલીમાં ભારે દલગીરી અને
ઉદાશી પેદા થઈ. કાંપકે એ રૂ.૫૦૦૦) વાંધામા આવી
પડયા મગર તે વાંધાનો નીકાલ પણ શેઠ માંગેકજી પીતીતે
ઘણીજ દાહપણ ભરી રીતે લાવી મેલ્યો તો જોકે એ ઇરા-
નીઓની મીટીંગના બે ચાર મેમબરો એક ઘાના બે કકડા
કરવાને તત્પર હતા પણ તેવું કશું શેઠ માંગેકજી પીતીતે
કરવા દીધું નહીં અને એ રૂપયા પચીસ હજારનું Trust-
deed કરાવી લીધું જેનું વીઆન આનસુધી એ મંડલીનો
ધુંધી સેકરેટરી લાઈ અરદેસર શોરાબજી દસતુર કામદીનના
વશુલ કરતા આવેચ.

અમારા કુલ પારસી વાંચનારા સાહેબને ભરોસાથી
જણાવ્ય કે જો શેઠ માંગેકજી પીતીતે ઘણાંએક વિરૂદ્ધ મત
છતાં હારી ખાધી નહીં તેનું શુભ પરિણામ એ નીપજ્યું
કે જે કંઈ શપનામાં પણ નોહતું તેવું સેવટ આવ્યું. કદાચ
વાંચનાર અધીરો પડી જાણવા માગસે કે શેઠ માંગેકજી
પીતીતની મેહનતનો અંત કેવી રીતે આવ્યો તો અમે
મોહટી ખુશી અને ભારે હરખ સાથે જણાવીએચ કે
પેલા આપણા માયાલું, દયાલું, મોહટાં મનના અને
સખી દીલના પાદશાહ નસરુદ્દીન શાહે ઇરાંનના પારસી-
ઓ ઉપરથી મહા સંતાપ ભરેલો જજીઆનો કર માફ કીધો,
બીજું ફલ શું નીપજ્યું કે જારે શ્રી ઇરાંન, યબદ, તેહરાંન
અને કિરમાંનના લોકોએ જાણ્યું કે હીંદુસ્તાનના પારસી-
ઓએ તન, મન, અને ધન ખરચી દુરદરાજ પડેલા પોતાના

જાતલાઈએને ઘણાંજ દુખ આપનારા જીવ્યાના કરમાંથી મોકલા કરાવેઆ અને તેજ રીતે શ્રી ઇંગલંડ અને તેની આસપાસના બીજા રાજ્યોની આલમે આ પારસી હીમતની વાતો સાંભલીને એ પારસીઓની અતીસે તારીફ કીધી અને ઇંગલંડના અખબારતવીસોએ મુંબઈના પારસીઓની ઉદારતાની વાતો છાપી જેથી એ પારસીઓના માન મરતબા અને મોલામાં ઘણો મોટો વધારો થયો.

શેઠ માંછીકજી પીતીતે જે તારીફ લાએક મેહનત અને જે હમતના ઝાડ રોપયાં તેની કિરતી અને જસના ફળ એવનના સાહેબજદાઓએ અને તેની સાથે ઇરાંન દેસના લાચાર જરતોશતીઓની હાલત સુધારનારી મંડળીએ અને સેકરેટરી ભરૂચવાલા દસતુર કાંમદીનના નબીરા ભાઈ અરદેશર શોરાબજીએ આખયાં તે એમ કે ઉપલા ગરહસથોના વખતમાં જીવાનો કંટાલો આપનારો કર માફ થયો. અતરે નોંધ કરી રાખવા સાડું જણાઉછું કે ઉપલા સેકરેટરી ભાઈ અરદેશરને મીટીંગના સાહેબોએ એવાણી અથાક મેહનતના બદલામાં એક રૂપાનું સુંદર આકરગાનીયું ઘટતા લેખ સાથે એ ખાતાના ફંડમાંથી બનાવી ભેટ આપેલુંછે.

શને ૧૮૫૧ નો બળવો.

બેહસતબહરે શેઠ માંછીકજી પીતીતની જાહેર હીમત અને પરોપકાર બુદ્ધી.

અમારા અસરાફ વાંચનારા તેમાં અગત કરી હાલના જવાન પારસીઓની જાણને ખાતર બયાંન કરૂંચ કે ઉપલા સાલના બળવાની વખતે શેઠ માંછીકજી પીતીતે બતાવેલી જાહેર હીમત અને પરોપકાર બુદ્ધી કેમ વાપરી તેનો સેજ ખ્યાલ આવશે. એ બળવાની દુઃખદાએક કહાણી તો

બહુ લાંબી છે પણ અમો સેજ સાર તેની જે શેઠ માંગેકજી પીતીતને લગતો છે તેજ માતર લખ્યોછે.

જ્યારે બાહરકોટના પારસીઓ ઉપર પડેલી જસતી અને જીલમની ખખર સાંભલી કોટ માહેલા પારસીઓમાં તેની સાથે આપણા પરઉપકારી શેઠ સર જમશેદજી જીજીભાઈ બારોનેટ સાહેબને ઘણી દલગીરી પેદા થઈ તેથી આપણા એ સખી વજીદ પેહલા બારોનેટ સાહેબે પોતાના કોટ મધેના ઘરમાં પેહલે વાંધેના હીંદુ—મુસલમાન અને પારસીઓની ઘણીજ આબરૂદાર ગરહસથોની એક મીટીંગ નોતરી, તાંહાં ઘણાએક સાહેબો બારોનેટ સાહેબનાં નોતરાંને માન આપી હાજર થયા.

ત્યારે શેઠ ખરસેદજી જમશેદજી (બીજા બારોનેટ) એ કાગજપર લખેલું એક સુભાષીત લાખણુ પોતાના મુરબીની તરફથી વાંચી સંભલાવેઈ તેનો સાર એટલોજ હતો કે આપણે આપણી માયાલુ અને મેહેરબાંન રાંણી વીકટોર-યાના રાજમાં પોતપોતાનો છુટથી ધરમ પાલી સુખ એનથી કાલ કાહાડીએચ અને જીદી જીદી કોમના લોકો અરસ-પરસ દોસતી અને મોહોબતથી રેહતા આવયાચ તેમાં કોઈ કાલે એક કોમવાલો બીજી કોમના ધરમની બાબતમાં કાંઈ અપમાન કરે તો સરકારે કાએદા કરેલાછે તે પરમાંણે પેલા અપમાન કરનારને સજા કરાવે તો તે વાજબી ગણાએ, પણ અપમાનનો કરનાર બચી જાએ અને તેની રાતવાલા હજારો જણા ઉપર જસતી ગુજારવી તે તો ઈનસાફથી દુર કેહવાએ, વાસતે હીયાં જે સાહેબો હાજર થયાછે તેઓને ઘટારત છે કે પોતાની કોમના આંમ લોકોને સમજાવી આ ફેસાદનો અંત લાવે. આ વાજબી લાખણુ ઉપર તાંહાં હાજર થએલા અકાબરોએ કશું ઘેયાન આપયું નહી તેને બદલે જીદા જીદા ગરહસથોએ જે જીદા જીદા વીચારો જણા-

વેચ્યા તે વીચારો અતરે ટાંકી અમારા જવાંત પારસીઓનાં
દીલ ઉકલાવવાં અને તેમનો જીરુસો ઉસકેરવો અમે મુના-
સેય જોતા નથી. ગરજ આ સભા કોઈથી રીતનો છેડો
લાવીઆ વગર બરખાસત થાઈ અને બાહરકોટના પાર-
સીઓ ઉપરનું સંકટ અને જાસતી જેમની તેમ ચાલયા
કીધી અને સરજમશેદજી ઘણા રંજદા થઈ ખંડાલે ચાલી ગીયા.

એ અરસામાં શેઠ માંજેકજી પીતીતનાં ધણીઆંણી તે
બેહેસતી શેઠ જીજીભાઈનાં બેટી હુમાબાઈ હક થયાં તેની
દલગીરીને લીધે શેઠ માંજેકજી પીતીત બાહર નોહોતા જતા
તેથી એવણના સગાવાહાલા અને અતલગતા દોસત આસ-
નાવો તેઓમાં અમારા મુરબીજી શેઠ ડોસાભાઈ શોરાબજી
મુનસી કોટ મધેના ઘેરમાં ભેગા થતા હતા અને આંણીગમ
પેલીગમની વાતો કરી એવણનો ગમ વીસરાવતા હતા.
એ વખતે શેઠ જીજીભાઈ દાદાભાઈના ચારે સાહેબજાદાઓ
પોતાની બેહેનના સોગમાં શેઠ માંજેકજીની આગલ બેઠેલા
હતા તેવામાં એક માણસ ઘભરાએલી હાલતમાં આવી કેવા
લાગે જે સાહેબ તમેએ બાહરકોટના પારસીઓને વાસતે
ગાડાં ભરી અનાજ અને ખોરાકી મોકલો તે તો રસતામાં
લુટાઈ ગઈ અને ખસદ પંથકીએ (બેહેસતી શેઠ ખરશેદજી
બમનજી પંથકી) જે પાંણીના પીપો મોકલીઆં હતાં તે તો
ઢોલી નાખયાં અને જે માણસો પોંહોંચાડવા ગીયા હતા તેઓ
પોતાનો જીવ બચાવી નાહાસી આવયા, આ વાત સાંભલી
બેહેસતી શેઠ મેરવાંનજી જીજીભાઈનો પીતો ઉછલી આવ્યો
અને શેઠ માંજેકજીને કેહવા લાગ્યા જે આપણે કીલાનો આસરો
લઈ બેફીકર બેસી રહીએ અને આ આપણા ગરીબ જાત-
ભાઈઓ હાવું કુખ ભોગવે એ કાંઈ આપુને સોભા આપ-
નારી વાત નથી. એ વાત શેઠ મેરવાંનજીના તરણડે ભાઈ
શેઠો બમનજી—શોરાબજી અને બેરાંમજીએ ઉચકી લીધી કે

અગર કોઈ બીજો આગલ નહીં પડે તે સાડું શું આપણે બી
જેયા કરીએ, એ ઉપરથી શેઠ માંણેકજીએ કહ્યું ચાલો આવતી
કાલે શેઠ જીજીભાઈની હાકીસમાં થોડાએક ચુંટી કાઢાડેલા
આગેવાન પારસીઓની એક મીટીંગ બોલાવીએ અને આ
દુઃખદાએક બાબતનો શું ઉપાયે કરવો તેનો ઠરાવ કરવો
એ સુચના ચારે ભાઈઓ અને તાંહાં હાજર રહેલા શેઠ
માંણેકજીના બીજા દોસતોએ પસંદ કીધી અને તેજ વખત
ચીઠીનો એક ખરડો તૈયાર કીધો અને તે છાપવા સાડું
મોકલી શેઠ માંણેકજીએ હોકમ કીધો કે રાતોરાત છાપીને
પોંહોંચતી કરે. આમ થયા પછે નોતરાંની એક ટીપ ઉભી
કીધી અને મોખેદને બોલાવી તેરાંની ટીપ અને ચીઠી હવાલે
કરી હોકમ કીધો કે બરી બામદાદે પોંહોંચતી કરે. આ મીટી-
ંગની વાત સવાર પડતાં પારસીઓમાં ફેલાઈ ગઈ, મીટીંગનો
વખત થાય તે અગાઉ અલકાતુ લોકોએ આવી જગા
ઘેરી લીધી અને જ્યારે નોતરેલા લોકો આવયા તયારે માહા-
મોહટી ઝેમતે જગો કરતા ગયા જ્યારે માલપર જગો ન
રહી તારે દાદરપર લોક ઉભું રેહું અને જ્યારે દાદર ભરાઈ
ગયો તયારે પારસીઓની એક મોટી સંખીયા રસતાપર
ફીકે મોહડે મીટીંગનું પરિણામ જાણવા સાડું અધીરા પડી
ઉભા હતા.

આ મીટીંગમાં એટલી તો કલબલ અને કચકચ
ચાલતી હતી કે કોઈને મીટીંગનું કામ ચલાવવાને શુન
નોહડું કોઈ કેહે લઈઆજી શીપાઈ રાખો તયારે બીજો કેહે
એક ફંડ ઉભું કરો તયારે તરીજો કેહે ગવરનર સાહેબને
અરજી કરો પણ શું કરવું તે આગેવાન પારસીઓને શુન
નહીં પડીઉં પણ અંતે મીં વાકર વકીલની સુચનાથી એક
કમીટી સ્થાપી અને ગવરનર સાહેબને અરજી કરવાનું કામ
તે કમીટીને સોંપ્યું પણ તેવાંમાં એક ગરહસથ ઉઠી કેહવા

લાગો કે સાહેબો હુમણા તમોએ સાંભળયું કે બાહરકોટ
અલાઈબાગનો મોહલો, કાંદાવારો મોહલો, ભરૂચો મોહલો,
એ સરવે મોહલાના પારસીઓ અનપાંણી વગર બારીબારણાં
બંધ કરી ભુખમરો કાહાડેય તયારે તમો સાહેબો ભઈઆજી
શીપાઈ રાખવા માંગોય, ફંડ ઉભું કરવા માંગોય, અને
આવા કડાકડીના વખતમાં તમો સાહેબો ગવરનર સાહેબને
અરજી કરવા તૈયાર થયાછો. હવે એ અરજી તૈયાર કયે
દાહાડે થશે, સહીઓ લેતા કેટલા દાહાડા નીકળી જશે, તે કયે
દાહાડે મોકલશે અને કયે દાહાડે જવાબ આવશે વાસતે મારી
દરખાસ્ત એ છે કે થોડાએક આગેવાન પારસીઓનું એક
ડેપ્યુટેશન લારડ ક્રાકલેંડ પાસે જઈ આ બાહરકોટના પાર-
સીઓ ઉપરની વીપત અને આપદની બીના મોહડેમોહડું
કેહશે તો જલદી નીવેડો આવશે.

આ દરખાસ્ત એકબી પારસીનાં ધ્યાનમાં ઉતરી નહી
તેનું કારણ એવું જણાવ્યું કે પરેલ જવાના રસતા પારસી-
ઓને વાસતે બંધ પડેલાછે એટલાંમાં બેહસતી કાવસજી
નાનાભાઈ દાવર ઉડી ઉભા થયા અને એક લાંબું ભાષણ
કરી આ દરખાસ્તને ટેકો આપ્યો, પણ આગેવાંન.
પારસીઓની હીમત ચાલી નહી પણ સારાં ભાએગે આ
મીટીંગમાં ટેલીગરાફ અને કોરીઅરનો અધીપતિ મી૦
જેમીસન હાજર હતો તે ઉભો થયો અને આ ડેપ્યુટેશનની
દરખાસ્તને ટેકો આપી કેહવા લાગો કે તમો સાહેબો આજે
જે ભેગા થયાછો તે પેલા તમારા જાતભાઈઓને સંકટમાંથી
છોડાવવાની મતલબથી ભેગા થયાછો, જે એમજ છે તો આવા
જરૂરના વખતમાં ડેપ્યુટેશન વગર બીજો ઉપાયે વ્યથ છે.
એ સાંભલયાથી પારસી આગેવાનોના અંગમાં લગાર ગરમી
આવી. શેઠ નવરોજી ફરફુનજીએ ડેપ્યુટેશનના ગરહસ-
થોની એક ટીપ લખી કાહાડી અને પરેલ જવાનું નકી

થયું, પણ તેવામાં એક સાહેબે કહ્યું કે આ ઉપાયે તો વાનખી છે, પણ પેલી ઉંદરોનો નાસ કરનારી બીલાડીનાં ગલાંમાં ઘાંટરડી કોણ બાંધી આવશે. એટલે જે પરેલ જવાના સરવે રસતા પારસીઓને વાસતે બંધ છે ત્યારે શી રીતે પરેલ જશે ? આ મુસકેલ વાતપરથી ઉપયુક્તિના ગર-હસથોના પગલાં પાછાં હઠવા લાગ્યાં ત્યારે શેઠ માંજીકજીએ આ મુસકેલી બે સખ્તમાં આશાન કરી નાખી. તેવજી કહ્યું કે અમુક કલાકે ઉપયુક્તિના સાહેબોએ મારી ગોવાલીઆ તલાવની વાડીમાં ભેગા થવું અને ત્યાંથી અમુક કલાકે ભાએખલા કલબપર થઈ—કલેર રોડપર થઈ ભાએખલે આવી સીધા પરેલ જઈશું તેમ કીધાથી ઉપયુક્તિના સહીસલામત પરેલ પોતું અને ગવરનર સાહેબ લારડ ફાકલંડે તેઓને ઘણો માન ભર્યો આવકાર દીધો. પછે બેહસતનશીન વાડીઆજી શેઠ બહુમનજી હોરમનજીએ બાહરકોટના પારસીઓપરની મારફારની અને લુટફાંટની હકીકત અને તેઓના સામાન સરંજામની ભાંજફાંટની બીના વીસતારીને કહી તેની સાથે આમ પણ જણાવ્યું કે બાહરકોટના અમારા જાતભાઈઓ જીવજનની દેહશતથી બારીબારણા બંધ કરી લુખાં, પયાસાં ઘરમાં ભરાઈ બેઠાંછે, તેઓને અમે કોટ માહેલા પારસીઓએ મદદ કરવા સાડાં અનપાણી પોંદોંચતું કરવાની કોશીશ કીધી તે કોશીશમાં અમે નીશફળ થયા કારણ કે તે અનાજના ગાડાં લુટાઈ ગયાં અને પાણીના પીપ ઢોલાઈ ગયાં. તે વીશે પોલીસે કસી મદદ આપી નહી ત્યારે ગવરનર સાહેબ બોલ્યા કે ખરી વાત છે પણ પોલીસ માજીસટરેટ મીo Spens સે જે રીપોર્ટો મોકલયાય તેમાં લખેય કે કોટ મધે કાંમ ઉપર જતા મુસલમાન મજૂરોને મારફાર કરવામાં તમારા કોટ માહેલા પારસીઓ કાંઈ ચુક્યા નથી અને કાજી સાહેબ ટૌનહાલમાં કાંઈ કારણસર ગયા

હતા તેમની પાલખીપર પારસીઓ હોમલો કરવા ગયા પણ પોલીસે વચ્ચે પડી બચાવ કીધો, મગર હવે મેં આ disgraceful Riot નો અંત લાવવાનો નીશ્ચય કર્યો છે. ઘોરનડી ખાતેની ઘોડસવાર ટુકડીને બોલાવી છે તે આજકાલ આવી પુગશે અને પોલીસ સતાવાલાઓને હોકમ કરશ કે તમે કોટમાંથી જે અનપાંણી તમારા જાતભાઈઓને વાસતે મોકલો તેની સાથે ચોકી કરવા પોલીસની એક મજબુત ટોળીને મોકલે કે રસતામાં કોઈ હરકત નહીં કરે તયારે વાડીઆજી શેઠ બહુમનજીએ કહ્યું કે અમેને તમારી પાસે આવતાં ઘણી મેહનત સોસવી પડી છે અમેને સીધો રસતો મુકી દઈ ચક્કર મારી આરકતરે રસતે આવવું પડ્યું છે. તયારે નામદાર ગવર્નર સાહેબે હોકમ કીધો કે મારી બાડી ગેયારડના શઘળા સવારોને તૈયાર કરે અને ડેપ્યુટેશનના ગરહસયોની ગાડીની આસપાસ સવારોના ઘોડા ડપટાવી સીધે રસતે એઓને કોટમાં પોંહોંચાડી આવે એ પરમાંજો સવારો નાગી તલવાર સાથે ગાડીઓની આસપાસ ચાલયા અને શહીસલામત કોટમાં પોંહોંચાડયા. આથી કેટલેએક દરજે ફેસાદ બેસી ગયો અને કોટમાંથી અનાજ પાંણી નવેસરથી પોલીસની મદદથી પોંહોંચવું કીધું તયારે બાહર-કોટના ગરીબ પારસીઓએ ઘણા દાહાડા ભુખમરો કાહાડયા પછી બુકબાયક ખાઈ પાણી પીધું અને બારીબારણા ઉઘાડી આસાએસ લીધી એ સઘળું જે થયું તે રૂડાંવાંનાં બેહેસત-નશીન શેઠ માણેકજી નોશરવાંનજી પીતીતની રૂસતમી હીમ-તથી થયું છે એમાં કરસો શકશુબેહ નથી.

શેઠ માણેકજી પીતીત પાસે કોઈ વાખાનો મારેલો આબરૂદાર કુટુંબનો શખસ પોતાની ગરીબાઈને લીધે કાંઈ સવાલ કરવા જતો તો તે પાછો નહીં ફરતો.

શેઠ માંણિકજી પીતીતને ઘણા અંગરેજ વેપારી, સર-
કારી અમલદારો સાથે બોહળી ઓલખાંણ હતી તેથી ઘણા
લોકોને નોકરીએ વળગાવી દેતા.

શેઠ માંણિકજી પીતીતે ઘણા લોકોના ઘરસંસારના ટંટા
ચુકવી આપેલાછે અને જ્યારે છોકરાનો બાપ દાવો કરતો કે
સાહેબ મારો વેહેવાઈ મારી વહુનું જરયાંન વેચી ખાઈ ગીઓ,
ત્યારે શેઠ માંણિકજી પીતીત પોતે ગાંઠે ઘસાઈ પેલા અંધે વેહે-
વાઈઓમાં સલાહ કરાવી ઘેર મોકલતા હતા.

શેઠ માંણિકજી પીતીતમાં એક આ ઘણો સારો ગુણ
હતો તે એ કે જ્યારે દેશાવરના ગરીબ પારસીઓને કાંઈ
ધરમના મકાનની જરૂર પડતી ત્યારે તે લોક શેઠ માંણિકજી
પાસે આવી અરજ કરતા ત્યારે શેઠ માંણિકજી પોતે એક
ટીપ ઘડી કાઢાડી તેમાં પોતે એક રકમ ભરતા અને પછી
પોતાને નામે બીજા પારસીઓ પાસે પેલી ટીપ મોકલી રૂપીઆ
ભરાવી પોતાના ચોપડામાં જમે કરતા અને ભેઈતી રકમ
ભેગી કરી પેલું ધરમનું મકાન અંધાવી આપતા હતા. એજ રીતે
એક નહાની અગીયારી ભરૂચ મધે અમારા મુરખ્ખી ડોશાલાઈ
શોરાબજી મુનસીની ફરમાસથી અંધાવી આપી જે અગીયારી
મધેનો કુવો ભાગી જવાને લીધે વરસ બે ઉપર અમારી ફર-
માસથી ઉપલી અગીયારીમાં રૂ.૩૦૦) ખરચી શેઠ માંણિકજીના
સાહેબજી શેઠ નાસરવાંનજીએ નવેસરથી અંધાવી આપ્યો
જેથી અગીયારીના મોખેદોને પાંણી વગર આપદા ભોગવવી
પડતી હતી તે ટળી ગઈ અને એ અગીયારીની પાસેનાં
મોહોલના લોકોને પાંણી સાફ કર જવું પડતું હતું તેઓને
સગવડ થઈ.

શેઠ માંણિકજીના ગુજરી જવા પછી સર દીનશાજીએ
પોતાના મુરખ્ખીને પગલે ચાલી આનસુધી ઘણાએક એવાં
મકાનો અંધાવી આપ્યાંછે અને હજી અંધાવી આપતા જાયછે.

ખોદાતાલાએ એ સર દીનશાજી ઉપર પોતાની બખ્શી-
સનો જે વરસાદ વરસાવયોછે તે એખલી એએની સખા-
વતને લીધેજ નથી પણ તેની સાથે ઉપલાં કાંભોનું પુન્યબી
આગળ આવ્યુંછે. સર દીનશાજી સેવક તમને ખાતરીથી
કેહેછે કે દેશાવરોના ગરીબ પારસીઓ તમને ખેસતાં અને
ઉઠતાં ઘણી દોઆ દીએછે. ઘણીએક કેતાબોમાં ફીલસુફો
લખી ગીઆછે કે જ્યારે કોઈ માણસને રસતે ચાલતાં કોઈ
જનાવરનું મુવેલુ પ્રેત નજર પડે તો પોતાની જાતે અથવા
ગાંડના પૈસા ખરચીને તે મુરદાર જનાવરને ઠેકાંણે પાડી
લોકોની દ્રષ્ટીથી દુર કરવામાં મોટું પુન્ય છે, ત્યારે આ જંગલ
અને રાંતમાં વસનારા ગરીબ પારસીઓના હુજરો રવાંનાને
તેમની છેલ્લી આસાએસની જગા બંધાવી આપયાથી કેટલો
મોટો સવાબનો હુંબેરો પોંહોંચતો હશે તેનો બદલો હવે પછી
પેલો આસમાંનનો પાદશાહ તમને બક્ષવાનો, પણ તેની
અગાઉ આ સઘલી તમારી સખાવતના બદલામાં આપણું
રક્ષણ કરનાર માહારાણી કૈસરે હિંદે જે માંનઅકરાંમ તમને
બખ્શીયુંછે તે વીશે મારી પ્રારથના તે કીરતાર આગલ એ
છે જે તમો લાંબી ઉંમર સુધી તંદરોસતી સાથે વાપરો અને
તમો તમારાં બચ્ચાંબાલા અને નખીરાઓનું સુખ ભોગવો.

જ્યારે કોઈ પારસી વારસા હીરસાનો દાવો કરી કોર-
ટમાં જતા ત્યારે શેઠ માંણેકજી તેમને બોલાવી ઘણી માયાકુટ
કરી તેઓને કોરટમાં ખરાબ થતા બચાવતા.

શ્રી મુંબઈના નાયાર ઈરાંની જરતોશતીઓનું પ્રંડ.

સને ૧૮૫૧ ના શાલમાં ઉપલાં ખાતાંમાં એક તર-
સટીની જગા ખાલી પડી તેથી શેઠ માંણેકજી પીતીતને તે

ખાલી જગાપર મુકરર કીધા અને એજ સાલની તા. ૨૭
મી ડીજેમબરે એ ખાતાંની મીટીંગમાં જાઈ સરનશીનની
ખુરસીએ બીરાજ્યા. એવણુ એ ખાતાંને બખશીસ તરીકે
દર માસે અમુક રકમ આપતા હતા, એવણુના આ ધરમ-
ખાતાંમાં દાખલ થવાથી ફંડને ઘણો ફાએદો થયો અને એ
ખાતું સારી હાલતે પુગું, એ સરનશીનનો હોદ્દો પોતાની
હયાતી તુલીક ઘણી સારી રીતે ચલાવતા રહ્યા.

પારસીઓના ધારા,

એમાં શેઠ માંછેકજી પીતીતની સફાયાતની મેહેનત.

પારસીઓને ધારા બાંધવાનું કારણ એટલા ઉપરથી મુજ
પડ્યું કે એક માતબર પારસી વગર વસીવ્યત કરવે શુભરી
ગયો તેથી તેના જમાઈએ પોતાની ઘણીઆંણીનો વારસો લેવા
સાફ મરનારના દીકરાઓ ઉપર ફરીઆદી માંડી—ઈંગરેજ
ધારા પ્રમાણે પોતાની ઘણીઆંણીનો વારસો સાબેત કરી લઈ
ગયો. એક તો આ સમય, અને બીજો સમય એ જ જ્યારેબી
કોઈ કદાચ કોઈ પારસીનો વારસા હીસસાનો ટંટો કોરટમાં
જતો ત્યારે ઘણી વખત નયાયાધીસો કોરટના બારપરથી બખા-
રતા હતા કે પારસીઓ પોતાના ધારા નથી બાંધતા તેથી
ઈનસાફ કરવામાં જડજેને ઘણી અડચણ ખમવી પડેચ.
એ ઉપરથી પારસીઓ પોતાને વાસતે ધારા બાંધવા તૈયાર
થયા. એક દીવસ દેડવી હેંડબીલ કાહાડી, નશેસાલાર ફેરવી
નહાની મોટી અંજુમન વાડીઆજી શેઠ હોરમજી બમનજીના
આતસમેહરાંમમાં બોલાવી, જ્યારે હાલમાં ખીચોખીચ લોક
ભેગુ થયું ત્યારે કેટલાક સાહેબોએ વાંધો લીધો કે આ જગા
ઘણી સાંકડી છે અને તેથી લોક સમાઈ શકતું નથી માટે
એક બીજો દીવસ ઠરાવી શેઠ ફરામજી કાવસજી બનાજીવાલાં

આતસબેહરાંમમાં અંજુમન બોલાવો તે પ્રમાણે બીજો દીવસ ઠરાવયો. અને તા. ૨૦ મી આગસ્ટ ૧૮૫૫ ને રોજ બેહ-સતનશીન શેઠ કાવસજી બેહરાંમજી બનાજીના આતસબેહ-રાંમમાં જાહેર સભા મલી તાંહાં કારોબાર મંડલી ઠરાવી, બેહસતી શેઠ નવરોજજી ફરકુનજી અને શેઠ સોરાબજી શાપુરજી બંગાલીને સેકરેટરી નેમયા અને શેઠ માંજીકજી પીતીતના પ્રમુખપણા હેઠલ ધારાનું કાંમ આરંભયું. ઘણીથોડી મીટીંગોમાં શેઠ માંજીકજી પીતીત આવી શકયા એટલાંમાં બીમાર પડયા અને તા. ૨૧ મી મે ૧૮૫૯ ની રાતના બેહસત-નશીન થયા. સરૂઆતમાં શેઠ માંજીકજી પીતીતે જ મેહનત લીધી તે એ છે કે આપણા પારસી ગરહસ્થોને સમજ આપવામાં મેહનત પડી હતી તેનું કારણ એ જ ઘણાંપરા પારસીઓ એ કામને ઘણું બીકટ સમજતા હતા તેમાં કેટલાક અનુભવી શખસો તો કેહેતા હતા કે પારસીઓમાં સંપ ન મલે, એક કેહેશે આકરો તયારે બીજો કેહેશે ધતુરો એવાં કારણથી એ કાંમ અધવચ રસતે લાગી પડશે, એવો વીચાર આંમલોકો મલતો ઘણાંએક અનુભવી પારસીઓનો પણ હતો.

આ ધારા બાંધવાની બાબતમાં શેઠ માંજીકજી પીતીતની કારકીરદી વધારે લખી શકતા નથી પણ અતરે એ પરમારથી શેઠીયાનું મરતયુક રાસ્ત ગોક્તાર ઉપરથી નીચે ઉતારી લીજીએય તેથી એવણની કીરતી વાંચનારના ધયાંનમાં ઉતરશે.

રાસ્ત ગોક્તાર, તા. ૨૯ મી મે ૧૮૫૯.

મરહુમ શેઠ માંજીકજી નોશરવાંનજી.

મુંબઈની પારસીઓની વસતીના એક જાણીતા અકાબર શેઠ માંજીકજી નોશરવાંનજી પીટી કેટલાએક માસની સકત માંદગી ભોગવીને ૫૬ વરસની વયમાં આજતા મહીનાની તારીખ ૨૧ મીની રાતના યુગ્મરી ગયાછે, એ ગરહસ્ત આજ થોડાંએક વરસ થયાં

દેશીઓની સંક્રમાં ઘણા વખણાયા હતા અને દેશીઓના ફાએદાના અને તેમાં અગત કરી પારસીઓના ફાએદાના કેટલાંક કામોમાં તેવણે કીમતી આગેવાની કરી હતી, શેઠ માંગેકજી પારસીઓને વાસતે ધારા બંધાવી મંગાવા માટે ઉભી થએલી સભાના સરનશીન તરીકે એ સભાને ઘણા આસરો આપ્યો હતો તથા ધરિંત દેશના જરતોસતીઓની હાલત સુધારવાના ધરમખાતામાં તેવણે એક આગેવાન અને મેહનતુ મીજલસી (અને સરનશીન) હતા. “ઓરીએનટલ ઇન્ડિપીનીંગ કમપની” નામનું સુતર અને કાપડ વણવાનું કારખાનું હમણા અતરે ચાલેછે તે ઉભું કરવાના કામમાં એ મરનાર ગરહસ્થે મુલદાર મદદ કરી હતી. પારસીઓમાં ઘેરગતુ કજીઆ સમાધાણીથી ચુકવવાના કામમાં શેઠ માંગેકજી ઘણા પરખયાત હતા તથા એક ધરમાતુ પુરસ દાખલ પણ તેવણે મારી કીરતી મેલવી હતી. શેઠ માંગેકજીના ગુજરી જવાથી તેવણના બેહદ દોસતોને અતી ઘણી ગમગીની પોંચીછે.

સર દીનશાજી માંગેકજી પીતીતનું જનમ વૃતાંત.

સર દીનશાજીનો જનમ રોજ ૩૦ મો અનેરાંત માહા ૯ મો આદર સને ૧૧૮૨ યજ્ઞેજ્ઞદી, યાને તા. ૩૦ મી જુન ૧૮૨૩, સવંત ૧૮૭૯ ના જેઠ વદ ૭ ને વાર શોમેને દને, શેઠ માંગેકજી નશરવાંતજી પીતીત અને શેઠ જીજીલાઈ દાદાલાઈનાં વડાં બેટી બાઈ હમાબાઈનાં શુભ લગનના પેહેલા પનોતા પુત્ર દાખલ કોટમાં હોરાબજાર સ્ત્રીટમાં આવેલાં એવોના મમાવા શેઠ જીજીલાઈ દાદાલાઈનાં ઘરમાં થયો હતો, અને તે દીવશથી ગણતાં એ શેઠનું હવડાં પોતાની જાહો-જલાલી ભરેલી અને જસવંતી જીંદગીનું પાંસઠમું વરસ ચાલેછે. તેવણની બચગીના વખતમાં તે સમેની પારસીઓની રીત પરમાણે તેઓએ ગુજરાતી કેલવણી અતરે “ખુંદા મેહતાજી” ને નામે તે વખતે પરખેઆત ગણાતા મેહતાજીની નીશાલે

લીધા બાદ ૯ વરસની નાંધલી ઉમરથીજ સરનંદ સાધજ નામના એક પેનશનરને હસતકથી અંગરેજમાં કેલવણી લેતા થયા, અને પાછલથી તેઓએ મી૦ મેનવારીંગ અને મી૦ કથબરટની સંકુલોમાં વધુ રાત મેલવણું હતું.

મરહુમ શેઠ માંણેકજી નોશરવાંતજી પીતીતને પેટે બે નામવર પુત્રો જનમેઆ હતા, જેમાં એક આ સર દીનશાજી અને બીજા તેમના એક લાઘ શેઠ નોશરવાંતજી માંણેકજી પીતીત છે, કે જેવો સાહેબ પણ પોતાના નામવર ખાનદાંતનાં નામ અને માતબરી પરમાણે અતરે દર વરશે પોતાની તરફથી જુદો ધરમ અને સખાવત કર્યા જાયછે. તેવો સાહેબની ઘણા દીનચુસત, ધરમી અને સખી દેલના છે. તેવો સખાવતમાં મોટી મોટી રકમો આપેછે અને આજવેર શેઠ નોશરવાંતજીની સખાવતનોબી એકંદર સરવાલો સાડા-પાંચથી છ લાખ રૂપીઆનો ગણાયછે. પરથમ તો આ બંધે લાઘએ લાગમાં ધંધો ચલાવતા હતા કે જેની વીગત નીચે સર દીનશાજીનાં વૃતાંતમાં માલમ પડશે, અને તે પછે શેઠ નોશરવાંતજી રૂઢિનાં કારખાના વીગેરેનો હાલ પોતાનો જુદો ધંધો ચલાવેછે. વલી આ શેઠના એકજ પુરા નામવર બેટા શેઠ જમશેદજી નશરવાંતજી પણ પીતીત ખાનદાંતમાં એક નામવર નર નીવડયાછે. તેવો સાહેબ જોકે માતબર કુટુંબમાં જનમેઆછે તોપણ અતરે વીધા અભેઆસના એક જબરા સોખીન નીવડયાછે. તેવો અતયાર સુધીમાં ઘણાં જાહેર લખાણો કરી ચુકા છે, ઘણીક ચોપડી-ચોપાંનીઆં અને ગરંથોમાં તેમનું લખાણ આવયા કરેછે તે ઉપરાંત તેવો સાહેબ વલી પોતાના વડીલોને પગલે ચાલવું કરીને અતેઆરથી સખાવતનો દશત પણ સારો લંબાવયા જાયછે. એઓએ પોતે ઘણીએક લાઘબેરીઓમાં Donation આપ્યાંછે અને કેટલીએક મુવેલી લાઘબેરીઓને સજીવન કરીછે.

સર દીનશાજીનો ધંધો—સને ૧૮૪૦ માં યાને ૧૭ માં વરશની ઉમરે સર દીનશાજી મી૦ ડાયરમ રીચમંડની કુા૦ ની હાફીસમાં પેહેલે ૩૧૫) ને પગારે રહ્યા હતા, કે જે હાફીસમાં તેવણના પીતાજી મરડુમ શેઠ માંણેકજી મુખ્ય વહીવટ ચલાવતા હતા. એજ વખતે તેવણે પોતાને હીસાબે એજ પેહેડીની મારફતે થોડો થોડો વેપાર ચલાવાને શરૂ કીધું હતું. આ મી૦ રીચમંડ તે વખતના યુરોપીયન વેપારીઓમાં એક ધણેજ સાહાશીક આગેવાન ગણાતો હતો, અને જેમ પાછલા વખતમાં અતરે મીસીઅરસ નીકલની કંપનીવાલાઓ પોતાને અસતકથી માહાલારત વેપારી કામે ઉઠાવતા હતા, તેવાંજ મોહોટાં કામેમાં મુખ્ય આગેવાની મી૦ રીચમંડની હતી. તેવા બાહોશ ‘સીનાર’ અને તેની સાથે વેપારની બાબતોમાં સઘલી રીતે પક્કા અનુભવી કલ અને કુનેહવાલા પીતાની નજર હેઠલ કામે લાગેલા હોવાથી, પોતાના ચંચલ જ્ઞેનની મદદથી તેઓ પોતે અનુભવી થવા લાગા, જેથી તેવણે દર માશે પંદર રૂપીયાને પગારે શરૂ કરેલી જાંદગી વધારે ઉપયોગી માલમ પડતાં તેમને. મુસારો ૩૧૦૦) સુધીના વધવા ઉપરાંત તેવણ પોતાનો ખાનગી વેપાર પણ તેજ પેહેડીની મારફતે સને ૧૮૪૦ થીજ શરૂ કરવા લાગા. ઉપલી પેહેડીમાંથી મી૦ રીચમંડ પોતે છુટો પડ્યો અને મીસીઅરસ રીચમંડની કંપનીને નામે એક નવી પેહેડી કાઢાડી. તેમાં સર દીનશાજી વડા મેનેજર તરીકે રહીને પોતાના બાવાની વતી એ પેહેડીના ધંગલંડ ખાતેના આડતયાઓ મીસીઅરસ જયારજ રેનીની કંપની ઉપર અતરેથી “કનસાઈનમેંટો” મેલવીને મોકલવામાં રોકાયા. સને ૧૮૫૨ માં મીસીઅરસ રીચમંડની કંપની ભાગવાથી ધંગલંડવાલા આડતીઆઓ મેસરસ જયારજ રેનીએ અતરે પોતાનાં નામની એક જુદી પેહેડી કાઢાડી. આ વખતે તેવણના પીતાજીને હસતક

મીસીઅરશ ડાયરમની કંપનીનું કામ ચાલુ રહેલું હતું તેમજ આગલા વખતમાં એક બાહોશ વેપારી તરીકે જાણીતા થયલા મી૦ ડબલ્યુ. સીલરનું કામ પણ તે મરહુમ શેઠને હસતક આવ્યું હતું, અને તેમાં મીસીઅરશ રેનીની પેહેડીનું ત્રીજું કામ ઉમેરાયાથી તે સઘલાં કામોમાં માંગેકજી નશરવાનજીના છોકરાઓની કંપનીને નામથી દલાલીનું કામ ચલાવવામાં આવતું. તેમાં મીસીઅરશ ડાયરમની પેહેડીનું કામ શેઠ નશરવાનજી માંગેકજી પીતીતને સોંકાયું હતું અને આ શેઠ પોતે રેની તથા સીલરની બે જુદી જુદી પેહેડીઓ ચલાવતા હતા. અત્યાર સુધી આ પેહેડીઓ સંબંધી સઘલો વહીવટ સર દીનશાજી તેમજ શેઠ નશરવાનજી પોતાના પીતાજીને હીસાબે ચલાવતા હતા, પણ સને ૧૮૫૯ ની તા૦ ૨૧ મી મેએ શેઠ માંગેકજીના હક થવા છતાં એ બેઉ સંપીલા સપુતોએ કેટલુંક સુધી રાસમાંજ કામ ચાલુ રાખવા પછી સને ૧૮૬૪ માં તે મરનાર મુરખીની સુમારે ચૌવીસ લાખની ભેગી મીરાસ તથા તે ઉપર પેદા કરેલો નફો સરખે હીસે વેહેંચી લઈને બંધે ભાયગશાલી ભાઈઓ રાજી ખુશીથી જુદા પડ્યા હતા. અમેરીકાની લડાઈના અરસામાં, રૂઢની અછત પડવાથી ઇંગલંડ તરફ ભાવમાં જે અસાધારણ નહી પણ સ્વપના સરખો ઉછાલો થયો હતો, તે અરાબામાં આ શેઠની દોલતમાં વધારો કરવાને માટે તેમની સાહુચેતી અને સમજથી શુભ સાધણો મલી આવ્યાં હતાં. તેજ અધ્યામમાં મુંબઈ તરફ ઘસડાઈ આવેલી પદ્મસાની રેલની ખુમારીમાં અતરે પરપોતા કંપનીઓ ઉભી કરીને આંખ મીચીને સદ્દો કરવાનું જે ઘેલાપણું ફેલાઈ રહેલું હતું, તેવા વખતમાં આ શેઠે નીચમીત રોજગાર અને પક્કી રૂપ ઉપર નજર રાખીને સ્થીર મને પોતાના અનુભવ ઉપર અમલ કરવાથી પોતાની દોલતને, ધીરધાર કરેલા નાણાં ખોડવા છતાં સાચવી શક્યા

હતા. એટલુંજ નહીં પણ મુંબઈના વેપારીઓ અને સાહુ-
કારોના નુકસાનીમાં આવી ગયલા વહીવત અને બદનામીમાં
આવી પડેલી આંત સંબંધી પેદા થયેલી અધીરના વખતમાં
તેવણને તાંહાં સચવાઈ રહેલી દોલતનો દરંગ નાથલા ડુંગર-
માંથી એક પાહાડની બુલંદીએ પુગો. જોકે દોલતમાંથી દોલત
વધારવાનું કામ સેહેલું તેમજ મુલ દોલત પેદા કરનારને
મલતા જશ કરતાં ઓછા જશવાલું કેહેવાય, તોયપણ સને
૧૮૬૫ માં થયેલી ઉથલપાથલના ઘભરાટ ભરેલા વખતમાં
લોકોના શેરો ઉપર ધીરધાર કરવાથી તે શેરોનો હકતો ભર-
વામાં તથા ધીરેલાં નાણાં કુખત ખાતેજતાં ઓછામાં ઓછી
તરીસ લાખ રૂપયાની નુકશાની ખમવા છતાં, પોતાનું નાણું
સાચવવું એજ મોહોટું મુશકેલ અને અતી ડહાપણ, તેમજ
મકમ વીચારનું તે સાથે સારાં લાએગનું કામ ગણાતું હતું.
તેહવું ડહાપણ અને પક્કી સમજની સામેતી આપનારા આ
રાખના થોડાક નાણાવદીઓની સંક્રમાં સર દીનશાજીએ
પોતાનું નામ ફતેહમંદી સાથ નોંધાવીને આજ કાયસ થયાછે.

સર દીનશાજીની જાહેર જીંદગી ૬૦ સં ૧૮૫૪
થી સર થાયછે. એ સારમાં એવણને નામદાર સરકારે પેહેલ-
વેહેલા ગરાંડ જુરીમાં બેસવા લાયક એક અધીકારી ઠરાવયા
હતા. ૧૮૫૫ માં એવણને જરથોસતીઓને માટે ધારા
બંધાવી મંગાવવા સારૂ ઉભી કરેલી કારોબાર મંડલીના તથા
તે પછી ૧૮૫૯ માં તેની સખ કમીટીના એક મેમ્બર
નેમયા હતા. ૬૦ સં ૧૮૬૦ માં નામદાર સરકારે એવણ-
ને સુલેહના અમલદારનું માન આપ્યું હતું. વલી એજ
સાલમાં મુંબઈ મધે કલકતા ખાતે વેપારની જનસોપર લેવાતી
જગાતની જે નવી "તેરીફ" ફેડવી હતી તેજ ધોરણની
તેરીફ ઠરાવવાને નામદાર સરકારે ૧૩ ઇંગરેજ, ૧ ચાહુધી,
૩ મુસલમાન, ૧ હીંદુ અને ૧ પારસી-મલી ૧૯ વેપારી-

ઓની એક કમીટી નેમી હતી, તેમાંના પારસી તે સર દીન-
શાજી હતા. એજ સાલના જુલાઈ માસમાં એવાણને સર
જમશેદજી જીજીભાઈ પારસી બેનીવોલંટ ઇનસ્ટીટ્યુશનના
એક અધીકારી નેમયા, તથા એજ વખતથી મુંબઈની
પારસી પંચાતના ફંડના એક તરસટી નેમયાછે. સને
૧૮૬૦ માં અતરે નવી નીકલેલી “સેનટરલ બેંક ઓવ
વેસ્ટરન ઇન્ડીયા” ના એવાણ એક તરસટી, તથા જરતોસતી
છોકરીઓની નીશાલ મંડલીના એક કારોબારી ઠડયા હતા.
(કે જે મંડલીને નવદીક ૨૦ વરસ સુધી દર સાલ રૂ૧૨૫
ની મદદ કીધી હતી.) વલી એજ મુજબ કોટનાં ધરમનાં
દવાખાનાના પણ એવાણ એ સાલથી તરસટી નેમયા હતા.
એવો સાહેબ ૧૮૬૧ માં ઇરાંન દેશના રહેનારા ગરીબ જર-
તોસતીઓની હાલત સુધારવાનાં ફંડના એક તરસટી, તથા
૧૮૭૬ થી તે ખાતાની કારોબાર મંડલીના સરનશીન નેમયાછે.
ઈ૦ સ૦ ૧૮૬૨ માં એવાણ “બોંબે આશોસીએશન” ની
કમીટીના એક અધીકારી, તથા ૧૮૭૮ થી તે મંડલીના
સરનશીન ઠડયાછે. એમખર આફ કામરસના એક મેમ-
બર નેમયા હતા. ૧૮૬૪ થી એવાણ અતરેનાં નાવારેસ
ઇરાંનીઓનાં ફંડના એક તરસટી નેમયાછે. અને શેઠ
ખોરસેદજી નસરવાનજી કાંભાજીના ગુજરી જવાથી સરનશી-
નની જગા ખાલી પડવાથી એ નાચાર ઇરાંનીનાં ફંડના તર-
સટીઓએ એવાણને સરનશીન દાખલ કબુલ રાખ્યા. ૧૮૬૫
માં મુંબઈ મધે પારસીઓને માટે સથાપેલી પારસી ચીફ
મેટરીમોનીયલ કોરટના નામદાર સરકારે પેહેલવેહેલા નેમેલા
૧૬ પારસી ડેલીગેટોમાં એવાણ પણ એક હતા. ૧૮૬૮ માં
મુંબઈ બેંક પાછી નવેસરથી સથાપી તેના એવાણ શરૂઆતથી
તે આજસુધી એક ડાયરેક્ટર છે. એવો રાયલ એસીઆટીક
સોસાયટી, તથા સાસુન મેકાનીક ઇનસ્ટીટ્યુટના મેમબર છે.

૧૮૮૫ થી મુંબઈની પરેસીડનસી આસોશીએશનના પરમુખ નેમાયાછે. ૧૮૮૬ માં મુંબઈની મયુનીસીપાલ કારપોરે-શનના એક મેમબર દાખલ એએની નેમાણુક સરકાર તરફથી થઈ હતી. સને ૧૮૮૭ માં મુંબઈના શેરીફના આધાપર નામદાર સરકારે એમને નેમયાછે. એ ઉપરાંત સને ૧૮૫૯ થી સર દીનશાજી નીચે જણાવેલી મીલો, બેંકો તથા વેપારને લગતી કંપનીમાં અવારનવાર ડીરેક્ટર તથા બીજા આધેદાર થતા રહ્યા હતા:—

ઓરીએન્ટલ સ્પીનીંગ.	વાલકરટ હુનાઈટેડ પ્રેસ કું.૦.
હાઇદ્રાલીક પ્રેસ.	હેમ્પ એન્ડ જ્યુત મીલસ કું.૦.
કોનાબા લાન્ડ કંપની.	હેદરાબાદ (દખાણ) સ્પીનીંગ.
માંણિકજી પીતીત સ્પીનીંગ.	મજગાંમ સ્પીનીંગ.
રાયજ બેંક.	મીલ આનર એસોસીએશન.
બરમા ત્રેડીંગ કું.પની.	ફરીયર લેન્ડ કું.પની.
બોમ્બે ત્રેડીંગ કું.પની.	બરચ મીલસ કું.પની.
મુંબઈ બેંક.	બોમ્બે ડાઇંગ કું.પની.
બોમ્બે એકઝીમીશન.	રીપન ગોલડ માઈનીંગ કું.પની.
ઈસ્ટ ઇન્ડીઆ શીપીંગ.	અજાએનસ સીજક મીલસ એન્ડ
મજગાંમ લેન્ડ કું.પની.	મેન્યુફેક્ચરીંગ કું.પની.
પોરટ કેનીંગ કું.પની.	ફરાંમજી પીતીત સ્પીનીંગ એન્ડ
નીકલ પ્રેસ એન્ડ મે.૦ કું.૦.	મેન્યુફેક્ચરીંગ કું.પની.
બોમ્બે શા મીલસ.	ગોરડન મીલસ કું.પની.
બોમ્બે ફાયર ઇનસુરન્સ કું.૦.	સામુન એન્ડ એજાએનસ.
આજબરટ મીલસ કું.પની.	હુનાઈટેડ મરચંટસ કું.પની.
વીક્ટોરીયા મીલસ કું.પની.	રીપન પજાનટીંગ કું.પની.

સર દીનશાજીની સખાવત—૧૮૫૬ માં એવાણ તથા શેઠ નશરવાંનજીનાં નામથી એમના પીતાએ મુંબઈ મધે મેદાનમાં બે મોટા કુવા બંધાવ્યા હતા. જેમાંના એક મી.૦ કાનનવાલી સકુલને અંશતક છે તથા બીજા એક હજી સુધી

મેદાનમાં મોજુદ છે. ૧૮૫૯ માં પોતાના બાપના મરણ વખતે એવણે રૂ૨૫૦૦૦) ની એક રકમ સખાવતનાં કામોને માટે એલાહેદી કાઢાડી છે. અને તયારપછે આજવેર ઉપર કહેઆ મુજબ ૧૨ થી તેર લાખ રૂપીઆની સખાવત કરતા આવયા છે, જેમાંની થોડીક મુખીય અને અગતની સખાવતોની વીગત નીચે આપીએ છે :—

૬૦ સ૦ ૧૮૬૧ માં સર દીનશાજીએ પુણા મધે ગરીબ લોકોને પાણી પોંદોંચતું કરવાને રૂ૩૦૦૦૦) ને ખરચે ચાર મોટી હોળે બંધાવેલી હાલ મોજુદ છે. આગલા વખતમાં બાજરાવ પેશવાના રૂપરાંમ ચોધરી નામે શુભો બાહેરથી મોટો નલ બાંધી લાવી તેમાંથી શેહેરમાંના લોકોને પાણી વાપરવાને આપતો હતો. તેનો ૯ ઇંચનો એક નલ સર દીનશાજીની ભવાની પેંટની વાડીમાંથી પસાર થાતો હતો, જે મધેથી એવણે એક તસુની નલીનો હુક તેના વારેસોને અમુક રકમ આપી વેચાતો લીધો, અને તે વડે ઉપલી હોળેમાં પાણી આવે છે. એ ચાર હોળેમાંથી ૧ હીંકુઓને, ૧ મુસલમાનોને, ૧ હલકી રાતના લોકોને, અને હલાલખોરોને વાપડવાને ખુલ્લી છે.

૧૮૬૩ માં એવણે મરહુમ હાડવધદ ભીમજી જીવણજી રાંડેલીયાને મદદ આપવાને બીજા એ પારસી ગરહસથો સાથે મલી એક ફંડ ઉતું કીધું હતું, અને તેમાં પોતે જાતે મેહેનત કરી રૂ૬૦૦૦૦) સુધીની એક મોટી રકમએકઠી કીધી.

અહમદનગર શેહેરમાં ઉનાલાના દીવસોમાં પાણીની ઘણી તાણ ચાલવાથી તે તરફના નાગાબાઈ નામના ઝરાના આગલા મુસલમાન પાદશાહોના વખતમાં બંધાવેલા નલોને દરસત કરાવી તે વતી શેહેરમાં પાણી પોંદોંચતું કરવાને એવણે ૧૮૭૧ નાં શાલમાં સરકારને રૂ૧૫૦૦૦) ની રકમ ભેટ આપી હતી. આ રકમમાં બીજી એટલીજ રકમ સરકારે ઉમેરી તે નલોને દરસત કરાવી ઉપલા નાગાબાઈના ઝરા

સાથે સાંધી લીધા, તથા જુદે જુદે ૧૭ ઠેકાણે પાણીના કરં-
જની કુંડીઓ બંધાવેલી હાલ મોજુદ છે. આથી શેહેરના એક
તરતીયાંઉશ ભાગને પાણી મુક્ત મલવા લાગું. એવણની આ
સખાવતની યાદગારી કાયમ રાખવા માટે અહમદનગરની
મયુનીસીપાલીટીએ તયાંનાં પારસીઓની દરેમેહેરની સાંખે
એક મોટો કારંજો રૂ.૨૦૦) ને ખરચે બંધાવી તેનું નામ
“પીતીત કારંજ” કરી રાખ્યું છે. તથા તેની એક બાજુપર
ઘટતા લેખની તખતી પણ ફોતરાવી છે. એજ સાલમાં એવણે
વલસાડ મધે “પીતીત ચેરીટેબલ ડીસપેનસરી” ને નામે
એક ધરમનું દવાખાનું નામદાર સરકારની મારફતે ઉઘા-
ડ્યું છે. વલી એજ સાલમાં ધરાનના ફકાલથી અતરે નાહાસી
આવેલા સેંકડો ધરાંનીઓને એવણે મદદ કરી હતી તથા
તેઓની પરવરસી કરવા માટે ફેટલીક મુદત સુધી રૂ.૧૨૫)
નો દરમાયો આપતો કીધો હતો.

ઈ.સ. ૧૮૭૩ માં રતનાગીરી મધે રગતપીતના
દરદીઓને માટે એક આસપીટલ પોતાનાં નામથી બાંધવાને
એવણે સરકારમાં રૂ.૧૫૦૦) આપયા છે. એજ સાલમાં
ચીચન તારાપોર મધે “બાઈ સાકરબાઈ ચેરીટેબલ ડીસપેન-
સરી” ના નામથી એક ધરમનું દવાખાનું રૂ.૧૦૦૦૦) આપી
સરકારની મારફતેજ ઉઘાડ્યું છે. વલી એજ સાલમાં મુંબઈ
મધે ચોપાતીના ડુંગર ઉપર દોખમાંઓની સાંખે પોતાના
મરહુમ બાવાજીના નામથી એક કુસાદે સગડી રૂ.૧૫૦૦૦)
ખરચો બંધાવી છે અને તેની મરામત તથા ચેરાગ કાઢી-
ના ખરચ સાડ રૂ.૫૦૦૦) પંચાતમાં આપયા છે. ૧૮૭૪
માં ચીકલી મધે એક ધરમનું દવાખાનું પોતાના નામથી
સરકાર મારફતે ઉઘાડાવ્યું છે, તથા તયાંના દેસાઈવારમાં
એક મોટો કુવો બંધાવી આપયો છે.

૧૮૭૭ માં હીંદુસ્થાનના નામદાર વાઘસરાયે દીલ્લી ખાતે ભરેલી બાદશાહી દરબારમાં એવણ બીરાજ્યા હતા, અને તે તકનો લાભ લઈ હીંદુસ્થાનના ઘણાક મુલકોમાં ફરી આવ્યા હતા તથા તે પરસંગે કલકત્તાના જરથોશતી અંજી-મનનાં ફંડમાં કેટલીક મદદો કરી હતી. ૧૮૭૮ માં નવસારી મધે દોખમાંએની સાંમે પોતાના મરહુમ માતાજીનાં નામથી એક મોટી સગડી રૂ.૧૦૦૦૦ ને ખરચે બંધાવી આપીછે.

એજ સાલમાં એવણના કુટુંબમાં બે માઠા બનાવ બન્યા હતા અને તેમાં પેહેલાં એવણના બેટી બાઈ ગુલબાઈ અને તે પછી વડા દીકરા શેઠ કાવસજી ૩૩ વરસની ઉમરે હુક થયા. છેલ્લા બનાવથી એવણના કુટુંબમાં ઘણી મોટી દલગીરી ફેલાઈ હતી અને તે દલગીરીમાં પારસીની આખી કોમે ભાગ લીધો હતો. એ બંને ફરજંદોનાં ઉકમણાં વેલાએ એવણે તથા એવણનાં કુટુંબે રૂ.૧૦૫૦૦) તથા રૂ.૩૩૨૦૦) ની રકમો ધરમખાતે આપીછે. વલી બીજા સાલ યાને ૧૮૭૯ માં મરહુમ કાવસજીના વડા દીકરા બાઈ મેહરવાનજી હુક થવાથી તે વખતે પણ રૂ.૧૧૦૦૦) ધરમ ખાતે વ્યપાયાછે.

૧૮૮૧ માં ભીમડી મધે એક દવાખાનું બાંધવાને રૂ.૫૦૦૦) સરકારને આપ્યા, અને તેનું નામ “દીનશાજી માંજેકજી પીતીતનું” પોતાની મરહુમ દીકરી બાઈ ગુલબાઈની યાદગારીને માટેનું ધરમનું દવાખાનું” એ પરમાણે રાખ્યુંછે. વલી એજ સાલમાં ઉમરગામ મધે એક દવાખાનું બાંધવાને રૂ.૧૦૦૦૦) સરકારમાં આપ્યા, અને તેનું નામ “દીનશાજી માંજેકજી પીતીતનું” પોતાના મરહુમ દીકરા કાવસજી દીનશાહ પીતીતની યાદગારીને માટેનું ધરમનું દવાખાનું” કરી રાખવાનો બંદોબસત કીધો હતો. એજ સાલના નવેમ્બર માસમાં એવણ તથા લેડી સાકરબાઈએ મલી રૂ.૧૦૦૦૦) મુંબઈની પારસી પંચાયતના તથા નાવારેસ

ધરાનીઓના ફંડના ટરસટીઓપર તેઓને હસતકની ધરમ-
શાલામાંનાં ગરીબ નરથોસતીઓ તથા ધરાંનીઓને દર સાલ
એમની દીકરી મરહુમ બાઈ ગુલબાઈની બાબને દીને જમા-
ડવા, વગેરેનાં કારણસર આપયાછે. એજ સાલમાં ધરાંન
દેશનાં યજ્ઞ તથા કેરમાંનાં આતશબેહેરાંમેમાં જાથુક
કાઠી પોંહોંઆડવા તથા ચેરાગ જરી રાખવાનાં કારણસર
રૂ૩૦૦૦) ધરાંનીઓની હાલત સુધારનારી મંડલીને આપયાછે.
એની ઘણું આગમજના એવણુ એ બંધે આતશબેહેરાંમેના
ખરચ સાડું દર સાલ રૂ૬૦) ધરાંન મોકલયા કરતા હતા.

ઈ૦ સ૦ ૧૮૮૩ માં એવણે અતરેની જાનવરો ઉપ-
રનું ઘાતકીપણું અટકાવનારી મંડલીને પરેલ મધેની પોતાના
મમાવા મરહુમ શેઠ જીજીભાઈ દાદાભાઈવાલી મોટી વાડી તથા
તેને લગતી આશરે ૪૦૫૦૦) વાર જમીન રૂ૪૫૦૦૦) ની
કીમતે ખરીદ કરી તે મધે દરદી તથા અશક્ત જાનવરોની
ઘટતી રીતે સારવાર કરવાને એક આસપીટલ—“બાઈ
શાકરબાઈ દીનશાહ પીતીત આસપીટલ ફેર એનીમલસ”
એવાં નામથી સ્થાપવાને ભેટ આપીછે, અને તે પાછલ
બીજે રૂ૫૦૦૦) નો ખરચ તેવણુને થયો હતો. આ જગોપર
તે મંડલીએ જાનવરોની આસપીટલને લાયકનો ઘટતો ફેર-
ફાર કરાવી તે તા૦ ૧૦ મી ડીસેમ્બર ૧૮૮૪ ને દીને
હીંદુસતાનના નવા ઠડેલા વાઈસરાય લારડ ડફરીનને હાથે
ખાલ્લી મુકાવી હતી, તથા તા૦ ૧ લી ડીસેમ્બર ૧૮૮૫
થી તેમાં જાનવરોની સારવાર કરવાનું કામ સરૂ કરવામાં
આવયુંછે, એજ સાલના જુલાઈ માસમાં સુરત મધે
આવેલી ભયંકર રેલથી નાશ પામેલાઓના આશરાને ખાટે
એવણુ શેઠની આગેવાની હેઠલ એક મોટું ફંડ થયું હતું,
અને તેમાં એવણે રૂ૫૦૦૦) ની રકમ ભરી હતી. આ રેલ
વખતે રાંદેલ તથા ગોદાવરાં ગામેમાં એવણે જે કીમતી મદદ

કરી તેનું હેશાંન માનવા ત્યાંના રહેવાસીઓ તરફનું એક માનપત્ર એમને એજ સાલના નવેમ્બર માસમાં પોંહાં-આડવામાં આવ્યું હતું. ઇ. સ. ૧૮૮૪ માં એવળે વાંદરાનાં બજારમાં એક મોટો કુવો બંધાવી ધરમખાતે આપયોછે. એજ સાલમાં હીંદુસથાનના વીદાય થતા વાઈસરાય નામદાર લારડ રીપનની યાદગારીને મારે મુંબઈમાં “ટેકનીકલ કાલેજ” સથાપવાને જે મોટું ફંડ ઉભું થયું હતું તેમાં એવળે સરવેથી મોટી રૂ. ૩૦૦૦) ની રકમ ભરીછે. એજ સાલમાં અતરેની કાંદાવાલા મોહોલા રીડીંગરૂમ એંડ લાઈબ્રેરીને એવળે રૂ. ૩૦૦૦) ની મદદ કર્યાથી તે ખાતાનું નામ “દીનશાહજી પીતીત કાંદાવાલા મોહોલા તથા ભરૂઆ મોહોલા લાઈબ્રેરી” કરી રાખવામાં આવ્યુંછે.

સને ૧૮૮૫ નાં સાલમાં એમનાં એક બેટી બાઈ રતનબાઈના ઉઠમણામાં રૂ. ૩૫૦૦) એવળે તથા એવળનાં કુટુંબે ધરમખાતે આપયાછે. ઇ. સ. ૧૮૮૬ માં એવળે વસાઈ મધે પોતાનાં નામનું એક ધરમનું દવાખાનું ઉઘાડવા મારે સરકારને રૂ. ૧૧૫૦૦) ભેટ આપયાછે. એજ સાલમાં અતરે સથાપેલી નવી ફરેંચ કલબ “સરકલ લીટેરેર” ના પુસ્તકખાનાને મારે એવળે રૂ. ૩૦૦૦) ભેટ આપ્યાથી તે પુસ્તકખાનાનું નામ “બાબલોથેક દીનશાહ પીતીત” કરી રાખવામાં આવ્યુંછે. વલી એજ સાલમાં થાણા જીલ્લામાં આવેલાં મોરબાદના ગામમાં પોતાના નામનું દવાખાનું ઉઘાડવા મારે સરકારને રૂ. ૧૦૦૦૦) ભેટ આપયાછે. એજ સાલમાં એવળના એક નબીરા ભાઈ અરદેશર કાવશજી પીતીતના ઉઠમણામાં એવળનાં કુટુંબે રૂ. ૫૨૫૦૦) ની રકમ ધરમખાતે આપીછે, અને તે મધેથી રૂ. ૧૧૦૦૦) ની રકમનું તંગદસત હાલતમાં આવેલા નરથોસર્તીઓને આસરો આપવાનું એક નવું ફંડ પંચાતના તરસરીઓ

હસતક ઉભું કીધુંછે. એ સાથે આપણી પારસી પંચાતને અસતેકનાં જીદાં જીદાં ફંડો મધે આજવેર એવણુ પોતે, લેડી શાકરબાઈ તથા ફરજંદોના નામના નોંધાયલા રૂપીઆ જે ઉપર કહયા મુજબ જીદી જીદી વખતે ભરેલા તેની સાંમટી વીગત પારસી પંચાએતનાં દફતરમાં નીચે મુજબ નોંધાયલી છે:—

૧૫૦૦૦) શેઠ દીનશાજી માંણિકજી પીતીતે પોતાનાં છોકરાંઓની શેહાદી કીધી તેની ખુશાલીમાં આપેલા.

૬૦૦૦) શેઠ દીનશાજી માંણિકજી પીતીતે પોતાના મરહુમ મુરખીજી શેઠ માંણિકજી નશરવાંજી પીતીતનાં પુત્રને સારું મુંબઈનાં ચોપાતીનાં દોખમાંઓનાં ડુંગર ઉપરની સગડી બાંધી આપીછે તે ડુંકાણે ચેરાગ તથા આતશ-રોશન રાખવા તથા સગડીની મરાંમત કરવાને સારું આપેલા રૂપીઆના ખાતાંની અમલ આપેલી નોટ ૧) રૂપીઆ ૫૦૦૦) ની તથા તેનાં વધારા મધેથી ખરીદ કીધેલી નોટ ૨) રૂ૧૦૦૦) ની મલીને નોટ ૩) રૂ૬૦૦૦) ની.

૫૦૦૦) શેઠ દીનશાજી માંણિકજી પીતીતે પોતાની દીકરી બેહુસ્તનશીન બાઈ ગુલબાઈ તે શેઠ રસતમજી નાનાબાઈ બેરાંમજીના ધણીઆણીનાં પુત્રને સારું કીધેલા ધરમ ખાતાંની નોટ ૧) રૂ૫૦૦૦) ની.

૨૨૫૦૦) બેહુસ્તનશીન શેઠ કાવશજી દીનશાજી પીતીતનાં પુત્રને સારું એવણુના બાવા તથા ખેશીઓએ કીધેલાં ધરમ ખાતાંની નોટ ૧) રૂ૨૨૫૦૦) ની.

૧૦૦૦૦) બેહુસ્તનશીન શેઠ મેરવાંજી કાવશજી દીનશાજી પીતીતનાં પુત્રને સારું કીધેલાં ધરમ ખાતાંની નોટ ૧) રૂ૧૦૦૦૦) ની.

૫૦૦૦) શેઠ ફરાંમજી દીનશાજી પીતીતે પોતાના છોકરા જીજી-બાઈની નવજોત કીધી તેની ખુશાલીમાં આપેલા રૂપીઆનાં ધરમ ખાતાંની નોટ ૧) રૂ૫૦૦૦) ની.

- ૫૦૦૦) બેહસ્તનશીન બાઈ ગુલબાઈ તે શેઠ રસતમજી નાના-ભાઈ બેરાંમજીનાં ધણીઆણીનાં પુનને સારું તેવણના બાવા શેઠ દીનશાજી માંણિકજી પીતીતે તથા તેવણના માતાજી બાઈ હબાઈજી ફરાંમજી પાંડેએ કીધેલાં ધરમ ખાતાંની નોટ ૧) રૂ૫૦૦૦) ની.
- ૧૨૫૦૦) બેહસ્તનશીન બાઈ રતનબાઈ દીનશાજી પીતીત તે શેઠ ફરાંમજી દોરાબજી પાંડેના ધણીઆણીનાં પુનને સારું તેવણના બાવા તથા બેશીઆએ કીધેલાં ધરમ ખાતાંનાં પોરટતરસટ પાંડેની નોટ ૫) રૂ૧૨૫૦૦) ની.
- ૩૦૫૦૦) શેઠજી સાહેબ દીનશાજી માંણિકજી પીતીતના છોકરાના છોકરા ભાઈ અરદેશર કાવશજી પીતીતનાં ઉકમણામાં તનદરૌશતી ભણાવી પંચાએતનાં ધરમનાં ફંડામાં આપવા જણાવેલા રૂ૩૦૫૦૦ ની પોરટ ટરસતના પાંડેની નોટ ૭) હાલ આપીછે તે.
- ૫૦૦૦) શેઠજી સાહેબ સર દીનશાજી માંણિકજી પીતીત નાહટે પોતાના છોકરાના છોકરાએની નવજોત કીધી તેની ખુશાલીમાં પંચાએતનાં ફંડ આતે આપવા જણાવેલા રૂ૫૦૦૦).
- ૫૦૦૦) શેઠ બમનજી દીનશાજી પીતીતે પોતાનાં છોકરાંએની નવજોત કીધી તેની ખુશાલીમાં પંચાએતનાં ફંડ આતે આપવા જણાવેલા રૂ૫૦૦૦).
- ૧૦૦૦) શેઠ બમનજી દીનશાજી પીતીતે પોતાનાં બેહસ્તન બેહન બાઈ ગુલબાઈ તે શેઠ રસતમજી નાનાભાઈ બેરાંમજીનાં ધણીઆણીનાં પુનને સારું “પંચાએતના જનરલ ધરમનાં ફંડ” આતે આપેલી નોટ ૧) રૂ૧૦૦૦) ની.
- ૧૧૦૦) શેઠ દીનશાજી માંણિકજી પીતીતની દીકરીઓ બાઈઓ ભીખાઈજી, નવાજબાઈ, રતનબાઈ, હમાંબાઈ, હીરાંબાઈ, માણિકબાઈ ને બચુબાઈએ પોતાનાં બેહસ્તન બેહન બાઈ ગુલબાઈ તે શેઠ રસતમજી નાનાભાઈ બેરાંમજીનાં ધણીઆણીનાં પુનને સારું પંચાએતનાં શેહનશાહી ધહમખારનાં ફંડ આતે આપેલી નોટ ૨) રૂ૧૧૦૦) ની.

- ૧૦૦૦) શેઠ કાવશજી દીનશાજી પીતીતે પોતાનાં બેહિસ્તન બેહેન બાઈ ગુલબાઈતે શેઠ રસતમજી નાનાભાઈ બેરાંમજીનાં ધણીઆણીનાં પુતને સારું “મુંબઈનાં આંધણાં પાંગલાં તથા લાચાર જરથોસ્તીઓની પરવરશી કરવા માટે પગાર આપવાનાં ફંડ” ખાતે આપેલી નોટ ૧) રૂ૧૦૦૦) ની.
- ૧૦૦૦) શેઠ માંણિકજી કાવશજી દીનશાજી પીતીતે તથા બાઈ બચુંબાઈ દીનશાજી પીતીતે તે શેઠ મેરવાંનજી સોરાબજી જમશેદજી જીજીભાઈનાં ધણીઆણીએ પોતાના સસરા શેઠ સોરાબજી જમશેદજી જીજીભાઈનાં પુતને સારું “મુંબઈમાં આંધણાં પાંગલાં તથા લાચાર જરથોસ્તીઓની પરવરશી કરવા માટે પગાર આપવાનાં ફંડ” ખાતે આપેલી નોટ ૧) રૂ૧૦૦૦) ની.
- ૫૦૦) શેઠ દીનશાજી માંણિકજી પીતીતે પોતાના દોસ્ત શેઠ શીરોજીશાજી શાપુરજી કેમેસરીવાલા શ્રી સુરત મધે હક થયા તેવણનાં પુતને સારું “કુલ જરથોસ્તી રવાંનને અવજમંજલ પોંહિંઆડવાનાં ફંડ” ખાતે આપેલી નોટ ૧) રૂ૫૦૦) ની.
- ૧૦૦૦) શેઠ દીનશાજી માંણિકજી પીતીતે મરહુમ શેઠ મેરવાંનજી ફરાંમજી પાંડેનાં પુતને સારું “કુલ જરથોસ્તી રવાંનને અવજમંજલ પોંહિંઆડવાનાં ફંડ” ખાતે આપેલી નોટ ૧) રૂ૧૦૦૦ ની.
- ૧૦૦૦) શેઠ દીનશાજી માંણિકજી પીતીતે અમદનગરનાં જરથોસ્તી રવાંનને અવજમંજલ પોંહિંઆડવાના ફંડ ખાતે આપેલી નોટ ૧) રૂ૧૦૦૦) ની.
- ૧૦૦૦) શેઠ ફરાંમજી દીનશાજી પીતીતે પોતાનાં બેહિસ્તન બેહેન બાઈ ગુલબાઈતે શેઠ રસતમજી નાનાભાઈ બેરાંમજીનાં ધણીઆંનીનાં પુતને સારું “મુકતાદને તાંકણે દેશાવરે ખાતેનાં ગરીબ જરથોસ્તીઓને રૂપીઆ વેંહેંચી આપવાનાં ફંડ” ખાતે આપેલી નોટ ૧) રૂ૧૦૦૦) ની.

૫૦૦) શેઠ દીનશાજી માંણિકજી પીતીતની વહુઓ બાઈ આવાં-
બાઈ તે શેઠ કાવસજીનાં ધણીઆંણી તથા બાઈ આવાં-
બાઈ તે શેઠ ફરાંમજીનાં ધણીઆંણી અને ગુલબાઈ તે
શેઠ બમનજીના ધણીઆંણી, એઓએ પોતાનાં નણંદ
બાઈ ગુલબાઈ તે શેઠ રસતમજી નાનાબાઈ ખેરાંમજીના
ધણીઆંણીનાં પુત્રને સાઈ “ શ્રી નવસારીનાં આંધજાં
પાંગજાં તથા લાચાર જરથોસ્તીઓને આશરે આપ-
વાનાં ફંડ ” ખાતે આપેલી નોટ ૧) રૂ૫૦૦) ની.

૫૦૦) શેઠ દીનશાજી માંણિકજી પીતીતે શ્રી સુરતની જરથોસ્તી
ફારસી મદરેસાનાં ફંડ ખાતે આપેલી નોટ ૧) રૂ૫૦૦) ની.

૨૦૦૦) શેઠ દીનશાજી માંણિકજી પીતીતે પોતાના બેહસતનશીન
દીકરા શેઠ કાવસજી દીનશાજી પીતીતનાં પુત્રને સાઈ
“ આંધજાં પાંગજાં તથા લાચાર જરથોસ્તીઓને ધરમ-
શાલામાં રાખીને પરવરશી કરવાનાં ફંડ ” ખાતે
આપેલી નોટ ૧) રૂ૨૦૦૦) ની.

એ વીગતે મુંબઈની પારસી પંચાએતને હસતકનાં
ધરમખાતાંઓમાં આજવેર સર દીનશાજી અને તેમનાં કુટુંબ
તરફથી કુલે ૧,૩૨,૦૦૦) એક લાખ ને બતરીસ હજારની
એક નાદર રકમ આપવામાં આવી છે.

એ ઉપરાંત સર દીનશાજી મુખતાદને ટાંકણે આસ-
માંનની ગરદેશમાં ફસી પડેલા ધણાંએક આબરૂદાર કુટુંબોને
છુપી રીતે આસરો આપતા જાય છે તે સીવાય ધણાં પાર-
સીઓ ઉપર અચબુઓ અને નધારેલો ખરચ આવી પડે છે
તયારે સર દીનશાજી તથા એવણના લાઈ શેઠ નોશરવાંનજી
મોટી રકમો આપી પેલા આબરૂદાર માંણસનું ટાંકણું સાચવી
લેતા આવયા છે અને વલી કોઈ કોઈ વખતે કાંઈ નવાં ફંડ
ઉભાં થાય છે તો તેમાં મોટી મોટી રકમો ભરી આપે છે જેથી
ફંડનું પઈડું આગલ ચાલે છે જેમ કે અહીં વરસપર કસરત-

શાળા સ્થાપક મંડલીના કારોબારીઓએ ઇમારત બાંધવાનું ફંડ ઉભું કરી તેમાં સર દીનશાજીએ રૂ.૨૨૫) તથા શેઠ નાસરવાંનજીએ રૂ.૧૦૦) ભરી આપી એ ફંડને ટેકો કરી આપ્યો.

સર દીનશાજીને મલેલો સર-નાઈટનો ખેતાબ—
સને ૧૮૮૭ ના ફેબ્રુઆરી માસની ૧૬ મી તારીખે, નામવર કચસરે હિંદની “જીબીલી” ના તેહેવાર હીંદુસ્થાનમાં પાલવામાં આવ્યો હતો તે દીને લોકોને મલેલા ખેતાબોનું કલકત્તાની વડી સરકારનું જાહેરનામું જે સરકારી ગેઝેટમાં તેજ દીને પ્રગટ કરવામાં આવ્યું હતું તેમાં સર દીનશાજીને એ ખેતાબ બખ્શવાનું જણાવ્યું હતું. એ વીશેની પેહલ-વેહલી ખુશખબરી, “જીબીલી” ને માટે મુંબઈના જરથો-સતીઓએ એ દીને પોતાની તરફનું એક જાહેર જશન શેઠ હોરમજી બમનજી વાડીઆજીનાં આતશબેહરાંમમાં કરી હતું તે જશનની ફીરીઆની મીજલસમાં સર જમ-શેદજી જીજીલાઈ ખેરોનેટે કહી સંભલાવી હતી. તેવો ખોલયા કે મારાપર તથા સર દીનશાજી પીતીત ઉપર કલકત્તાથી ખાનગી તાર આવયાછે તેમાં સર દીનશાજી પીતીતને સર નાઈટનો ખેતાબ બખ્શવાનું જણાવ્યું છે, તે માટે એવોને મુબારકબાદી આપું છું. આ સખુનો સાંભલી તે જગોએ મલેલા લોકોની ખુશાલીનો પાર રહ્યો નહીં હતો અને તે પછી તે વાત બધે ફેલાઈ ગઈ હતી. એ પછી એને બીજા દીને જરથોસતી ધરમ ઉપર એતેકાદ વધરાવનારી મંડલીએ એક બીજું જુદું જીબીલીનું જશન કરી તેના ખાંણાંની મીજલસમાં સર દીનશાજી બીરાજ્યા હતા.— તે મીજલસમાંથી એવોને મલેલા ખેતાબની મુબારકબાદી ચાહવામાં આવી હતી. સર દીનશાજીને સર નાઈટનો ખેતાબ બખ્શવામાં આવ્યો તેની સરકારી સનદ અથવા “લેટરસ પેટંટ” પારચમેન્ટનાં મોટાં કાગલ ઉપર લખેલી,

ઇંગ્લંડની સરકાર તરફથી હિંદુસ્થાનનાં ગવર્નર જનરલ ઉપર મોકલેલી, તે મુંબઈની સરકારની તરફથી તા. ૩ જુનનો લખેલો પત્ર લઈ મુંબઈના પોલીટીકલ ડીપાર્ટમેન્ટના સુપરીન્ટેન્ડેન્ટ મી. મેરવાંનજી નસરવાંનજી વાડીઆ તા. ૧૪ મી જુન ૧૮૮૭ ને દીને સર દીનશાજીને મોકાને પોહોંચાડી આપ્યા હતા. આ સનદ પારચમેન્ટ ઉપર મોટા અક્ષરે લખેલી છે અને તેની આજુબાજુએ બારડર પાડી ઉપરથી વચોવચમાં અંગરેજ સરકારનો “કોટ આફ આરમ” અને બીજી રાજની નીશાનીઓ તથા સબી પાડેલી છે, જેના ઉપર ત્રીસ પાઉંડનો સ્ટાંપ ધારા પ્રમાણે મારવામાં આવ્યો છે. આ સનદની સાથે છુંદું બાંધેલું એક તમામ લખાણ બનાવેલું મોટું સીલ છે. આ સનદની અસલ નકલ નીચે મુજબની છે :—

VICTORIA BY THE GRACE OF GOD of the United Kingdom of Great Britain and Ireland, Queen, Defender of the Faith. To all to whom these Presents Shall Come Greeting, Know Ye that We of our especial Grace certain knowledge and mere motion have given and granted and by these Presents Do give and grant unto Our trusty and well beloved Dinshaw Maneckjee Petit Esquire Sheriff of Bombay, the degree title honor and dignity of a Knight Bachelor together with all rights precedences privileges and advantages to the same degree title honor and dignity belonging or appertaining. In Witness whereof We have caused these our Letters to be made patent Witness ourself at Westminster the Sixteenth day of February in the Fiftieth year of our reign.

By Warrant under the Queen's sign Manual.

MUIR MACKENZIE.

પારસી પંચાતનાં ધરમનાં પ્રંડનાં ટરસટીઓએ
સર દીનશાહજી પર લખેલો પતર તથા પંચાતનાં
દફતરમાં એવોને માટે કરેલી નોંધ.

(સને ૧૮૮૭ નો નંબર ૧૮૮.)

પારસી પંચાએતનાં ધરમનાં પ્રંડ તથા
મીલકતોનું ટરસત ખાતું.

શ્રી મુંબઈ, તા ૦ ૨૫ મી એપ્રેલ ૧૮૮૭.

નેકનામ શેઠજી સાહેબ, સર દીનશાહજી માણેકજી
પીતીત, નાઈટ જોગ,

સાહેબ—જત તમે સાહેબની લાયકી તથા બોહોલી
સખાવતનાં બદલામાં આપણી બખ્ષતાવર માહુરાણી વીક-
ટોરયાની તરફથી રોજ ૨ જો માહુ ૬ હો શેહેનશાહી સને
૧૨૫૬ યજ્ઞજરદી, તા ૦ ૧૬ મી ફેબ્રુવારી ૧૮૮૭, સંવત
૧૯૪૩ નાં માહુ વદ ૯ ને બુધવારને દીવસે નાઈટહુડને
માન લરેલો ખેતાબ બખ્ષશવામાં આવ્યો તે વીશે તમારા
હુમસરીક ટરસટીઓ તરીકે હોમેને ઘણી ખુશાલી ઉપજ
છે અને તે બાબે હમારાં ખરાં જીગરથી તમે સાહેબને હોમે
મુબારકબાદી આપીએ છીએ.

એ ખેતાબ લાંબી મુદત મુધી પુરતાં સુખ અને તંદ-
રોસ્તી સાથે જીવીને તમે સાહેબ ભોગવો એવી હમારી ખરાં
જીગરની કુવા પાક બોદાતાલાની જનાબમાં છે તે આમીન હોજો.

એ ખેતાબ તમે સાહેબને એનાયત થયો તેની બાબદમાં
તા ૦ ૨૫ મી એપ્રેલ ૧૮૮૭ ને દીને હોમે ટરસટીઓની
મલેલી મંડલી મધે ખાસ ઠરાવ કરીને ઘટતી નોંધ પંચાએ-
તનાં દફતરમાં દાખલ કીધી છે તેની એક નકલ હમારી સહી

સુધાંતી લાઇ નશરવાંનજી બેહરાંમજી સેકરેટરીની મારફતે તમે
સાહેબ ઉપર મોકલી છે તે મેહરબાંની કરી કચુલ રાખશેજી.

લા૦ તમારા ખેરખાહ સેવકો,

(સાહી) જમશેદજી જીજીલાઈ,

" હીરજીલાઈ હોરમજી.

" ખરશેદજી ફરદુનજી પારખ,

" ફરાંમજી નશરવાંનજી પટેલ,

પારસી પંચાએતના ધરમના ફંડ તથા મીલકતોના ટ્રસ્ટીઓ.

પાક દાદાર હોરમજીની મદદ છે.

નેકનામ શેઠજી સાહેબ સર દીનશાહજી માણેકજી

પીતીતને નાઈટહુડનો ખેતાખ મલયો તે ખાખે

પંચાયતનાં દફતરમાં કીધેલી નોંધ.

" નામદાર માહરાણીજી કયસરે હીંદ વીકટોરીયાનાં
રાજ્યનાં પચાસમાં વરસની જીખીલીનાં તેહેવાર તરીકે
તા૦ ૧૬ મી ફેબ્રુવારી ૧૮૮૭ નો દીવસ હીંદુસ્તાનનાં
નામદાર વાઈસરાએ ખાશ મુકરર કીધો હતો તે દીવશે જર-
થોસ્તી અંજીમનની તરફથી એક જાહેર જશન વાડીઆજી
શેઠ હોરમજી બહુમનજીનાં આતશબેહરાંમ સાહેબવાલાં
મુકામમાં કીધું હતું તે વેલાએ મુંબઈનાં સઘલા દસતુર
સાહેબો તથા અકાબર સાહેબો તથા મોખેદો અને બેહદીનો
વીગેરે સમસત અંજીમનની એક દબદબા ભરેલી મીંજલસ
મજકુર મુકામનાં દીવાંનખાના મધે મલી હતી.

એ મુબારક દીવશે નામદાર માહરાણીની તરફથી સર
દીનશાહજી માણેકજી પીતીતને નાઈટહુડનો માન ભરેલો
ખેતાખ એનાયત થવાના શુભ સમાચાર મલયાથી ઉપલાં
જશનની કીરીઆ પુરી થવા પછે તુરતજ અંજીમનના વડા

અકાબર સાહેબ નામદાર સર જમશેદજી જીજીલાઈ બારોનેટ
સી. એસ. આઈ. એ એક ટુક અને શુભાખીત લાશાણુ
કરીને સર દીનશાહજી માંણેકજી પીતીતની લાયકી તથા સદ-
ગુણો વીશે તારીફના શબ્દો કહી શંભલાવયા હતા અને
એવણુ સાહેબને એનાયત થએલા નાઈટહુડના માન ભરેલા
ખેતાબ વીશે પેહલવેહલી મુબારકબાદી મજકુર અંજુમનની
મીજલસમાં જાહેર રીતે આપી હતી તે ઉપરથી સઘલા
દસગુરો તથા મોખેદો તથા ખાશ વ આંમ ખેહેદીનોની ભેગી
મલેલી સમસત અંજુમને નામદાર સર જમશેદજી સાથે
સામેલ થઈને મોટી ખુશીના પોકારો સાથે સર દીનશાહજીને
મુબારકબાદી આપી હતી.

ઉપલી બાબદના જવાબમાં સર દીનશાહજી માંણેકજી
પીતીત, નાઈટ ઘટતા શબ્દોમાં એક ટુક લાશાણુ કરીને પેહલ-
વેહેલાં નામદાર બખ્ષતાવર માહુરાણી વીકટોરીયાનો ઉપકાર
એ ખેતાબની એવણુને થએલી બખ્ષેશને માટે માનયો હતો.
તયાર પછી એ ખેતાબ એવણુને એનાએત થયો તે બાબે
મજકુર મીજલસમાં તેવણુને દીલભરીથી આપેલી મુબારકબાદી
વીશે નામદાર સર જમશેદજીનો તથા સમસત જરથોસ્તી
અંજુમનનો ઉપકાર એવણે માનયો હતો.

સર દીનશાહજી માંણેકજી પીતીત, નાઈટ આપણી
જરથોશતી અંજુમનના ધરમનાં ફંડ તથા મીલકતોનાં એક
તરસદી તરીકે સને ૧૮૬૦ નાં વરશમાં પેહલવેહેલા મુકરર
થયા હતા તે વખતથી તે આજદન સુધી યાને લગભગ ૨૭
વરશોના દરમીયાનમાં આપણાં ધરમખાતાંઓનાં કાંમે પાછલ
ઘણી દીલસોજી રાખીને તથા પોતાનો કીમતી વખત ખોઈને
બીજા તરસદીઓ સાથે સામેલ થઈ ઘટતી મેહેનત લેતા
આવયા છે એટલું જ નહીં પણ વખતે વખત આપણી પંચા-
એતનાં ધરમખાતાંનાં ફંડોમાં પોતાને તથા પોતાના ફરજંદોને

નામે મોહોટી રકમો બખ્શોશ તરીકે આપેલી છે જેની એકંદર ગણતરી કરતાં આજ સુધીમાં જુમલે રૂ. ૩૧૩૨૦૦૦) પંચાએતનાં ધરમખાતાંઓમાં એવણે આપેલા છે તે ઉપરાંત રૂ. ૩૧૫૦૦૦) ખરચીને મુંબઈ ખાતેનાં દોખમાંઓવાલા ડુંગર ઉપર આપણા જરથોશતીઓનાં વપડાશને માટે એક કોશાદે સગડીનું મુકામ સને ૧૮૭૩ નાં વરશમાં એવણે સાહેબે બાંધી આપ્યું છે.

એ ઉપરાંત મુંબઈ તથા દેશાવરો ખાતેનાં જરથોશતીઓનાં લાલને માટે એવણે સાહેબે પોતાની સદ્દાની ઉદારતાથી ખાંનગી તેમજ જાહેર રીતે સખાવતો કીધેલી છે તથા કેટલાંએક દોખમાંઓ તથા દરેમેહેરો તથા ધરમશાલાઓ પોતાની આગેવાનીથી જરથોશતી ટોલામાં ઉઘરાણાંની ટીપો કરીને તથા પોતાની તરફથી સારો આશરો આપીને બંધાવ્યાં છે તથા શ્રી નવશારી ખાતે પોતાને ખરચે દોખમાંઓની નજદીક એક સગડી બંધાવી આપી છે. એ સરવે પરમારથી કામોથી અતરેનાં તેમજ દેશાવરો ખાતેનાં જરથોશતીઓ એવણની વાખવાખી કરે છે.

ઉપલી સરવે બીનાની નોંધ આપણી પંચાએતનાં દફતરમાં સર દીનશાહજી માણેકજી પીતીત, નાઈટનાં હુમશરીફ તરસટીઓ તરીકે કરવાને નીચે સહી કરનારા તરસટીઓએ વાજબી ધાર્યું છે.

મુંબઈનો રોજ ૧૦ મો માહ ૮ મો શહેનશાહી તથા માહ ૯ મો કદમી સને ૧૨૫૬ યજ્ઞવલ્કી, તા. ૨૫ મી એપ્રિલ સને ૧૮૮૭ ઇસવી.

(સહી) લા. શેવક જમશેદજી જીજીભાઈ,

" " હીરજીભાઈ હોરમજી શેઠના,

" " ખરશેદજી ફરફુનજી પારખ,

" " ફરશંમજી નશરવાંનજી પટેલ,

પારસી પંચાએતના ધરમનાં ફંડ તથા મીલકતોનાં તરસટીઓ.

(સહી) લા. શેવક નશરવાંનજી બેહુશંમજી સેક્રેટરી.

“ઈરાનના નામદાર શાહ નસરદ્દીનનું ફરમાન.”

સર દીનશાહજીને ઈરાન દેશના ગરીબ જરથોસતી-ઓનું લલુ કરવાને ખાતર તે દેશને લગતાં કેટલાંક સંબંધમાં આવવું પડ્યું હતું, તેથી નામદાર શાહ નસરદ્દીનને જેવી ખબર મલી કે શેઠ દીનશાહજીની ઉપર નામદાર માહરાણી વીકટોરીયાની મેહરબાની ઉતરવાથી તેમને સર નાઈટ બનાવવા છે, તેવું જ એક “ફરમાન” કાઢાડી તે નામદારના મુબઈના એલચી હાજી મીરજા કુલીખાનની મારફતે સર દીનશાહજીને સપુરદ કરવામાં આવ્યું હતું. આ “ફરમાન” ની અશલ નકલ ફારસીમાં છે-જેના ઉપર શાહાની મોહરો કીધેલી છે-એ અશલ ફરમાનના અંગરેજ અને ગુજરાતી તરજુમાઓ નીચે મુજબ છે :—

THE SUBSTANCE OF A ROYAL FARMAN.

Motamad ūss Sultan, the devoted Servant of this everlasting state Hajee Hoosein Coolikhan Motamad ul Vazara General Consul of this Imperial Power now residing in Bombay is to know that we have conferred upon him our Royal marks of Favor. Further he is to know as follows :—

The writing from Motamad ūss Sultan to the Minister for Foreign affairs has been placed before Our Royal Presence which has been perused with pleasure. The reply thereto relating to other affairs as written by His Excellency Mushir ud Dowlla the Minister for Foreign Affairs he is to act according to the same.

He had written therein a short statement of the devotion and the noble Conduct of his honor Sir Dinshawjee Petit towards the subject of our Imperial

Court, and prayed that our Royal Favor might be conferred upon him. We direct & commend by issuing this Royal Diploma as follows:—

This kind of noble conduct of his has had our Gracious Royal Favor, and Motmad ūss Sultan is to assure the aforesaid Gentleman of our Royal marks of Favor and encourage him to continue in the same line of Conduct which will be the Cause of our further Royal Favor towards him.

He is to Carry out as ordered and directed.

Written Jamadi ul Aaval 1304.

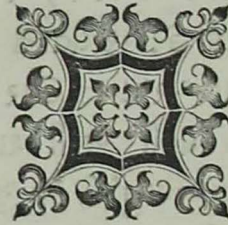
ઈશાનના શાહાનું ફરમાન—જમાદીઉલ અવલ ૧૩૦૪.

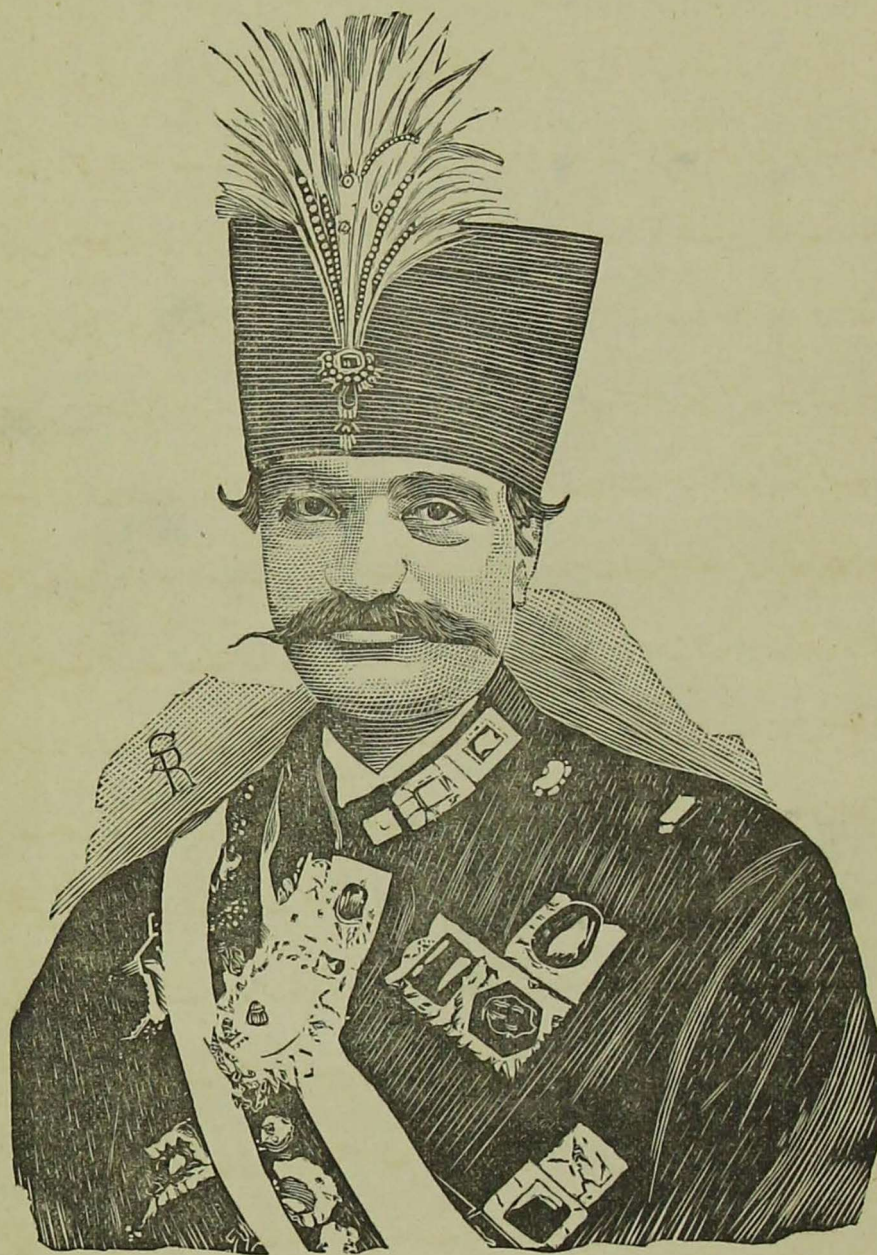
આ સદા પાયદાર રાજ્યનાં ફીદા થએલા નોકર મોતમદ-ઉસ સુલતાન હાજી કુલીખાન મોતમદ ઉલ વજરા આ રાજ્યનાં કોનસલ જનરલ જેઓ હાલ મુંબઈમાં રહેછે તેઓને માલમ થાયે કે હુમારી (એટલે શાહાની) મેહેરખાની તેઓ (એટલે કોનસલ જનરલ) પર ઉતરી છે. બીજું જાણવું એ કે મોતમદ-ઉસ-સુલતાને (એટલે કોનસલ જનરલ) પરદેશ ખાતાના પરધાન ઉપર કાગળ લખ્યોછે તે હુમોએ (એટલે શાહે) ઘણી ખુશી શાયે વાંચ્યોછે. બીજી બાબદોનાં જવાબમાં લખવાનું કે જે મુજબ પરદેશ ખાતાના વજર મુશીર ઉદ દવલાએ લખ્યુંછે તે મુજબ અમલ કરવો.

તેણે (એટલે કોનસલ જનરલ) પોતાના કાગલમાં નામદાર સર દીનશાહ પીતીતની અમીરી આલમલણુ તથા આપણી દરબાર તરફની તેઓની વફાદારી વીશે લખ્યુંછે અને અરજ કીધીછે કે શાહાની મેહેરખાની તેઓ (એટલે સર દીનશાહ) ઉપર ઉતરવી જોઈએ તેથી હુમો (એટલે

શાહી) આ ફરમાનથી નીચે મુજબ ફરમાવીએ તથા હોકમ કરીએ છીએ કે :—

તેઓની (એટલે સર દીનશાહની) આવી અમીરી ચાલચલણથી હુમારી (એટલે શાહની) તેઓ ઉપર મેહરબાની ઉતરી છે અને મોતમદ-ઉસ સુલતાને (એટલે કોનસલ જનરલે) ઉપર જણાવેલા ગરહસથને હુમારી મેહરબાની વીશે તેઓને ખાતરી આપવી અને એવીજ ચાલચલણ જારી રાખવા ઉત્તેજન આપવું કે જેથી હુમારી વધારે મેહરબાની થાય.

SHAHANSHAH-I-IRAN NUSSAR-ODDIN SHAH.

بنام ایزد بخشاینده بخشایشگر مهربان

پس از سپاس و ستایش یکتا خداوندی مانده

باعث بر تحریر آنست که خجسته نامه همایون شاهزاده جنت مکان جلال الدین میرزا پور
خاقان مغفور و مبرور فتح علیشاه قاجار جامع اوراق و مولف بالاتفاق آنست
که بزبان فارسی مرقوم به نامه خسروان موسوم داشته این بنده خاکسار و این ذره
بیمقدار اردشیر ولد جنت نشان مرحوم دوسا بهائی منشی پارسی ساکن بسند
معموره بهی نظریه انکه داستان پادشاهان و سرگذشت سلاطین کشور گیر ملکستان
ایران می شود بواسطه عنایت سرچشمه رفیض روان سرجمشید جی جی بهائی
بارونیت جنت نشان در شانزده سال قبل این ذره بیمقدار اہتمام در ترجمه از
زبان فارسی به کجراتی نموده تا ناظرین کجراتی درین اوراق خطی و افرودنی متکاثر از خط
و مطالعه این کتاب حاصل آرند چون این بسته فولیات مطبوع طبع اولی الالباب
و اعظم فضایل انتساب است تفصیل انکه طالبان این کتاب از حد و حصر عقلی خارج اند
کره بعد صرة حسب الامر عالیجاه بلند دستگاه فیاض باذل معین الطایفه ابو الفقرا
و المسکین صاحب نامه اردشیر دین شاه جی ولد خلد آستان مانک جی پیشدادی
حشمت و عزت و عمره و دولته بسمت طبع در آورده چون عروس عبارات نسخه اول
این همایون کتاب مستطاب از حلی زیب و زیور خالی می بود لهذا رشته از او جدا
و محبت شهنشاه دادخواه و شهر یاری جمشید دستگاه فریدون بارگاه
ابوالمظفر ناصرالدین شاه قاجار خدا شد ملکه که دوران خسرویش پاینده بار
در نسخه ثانی بر او حاصل و قلاده از کوه عکس وجود مبارک بادشاه ایران در گردش

افکنند تا انظار مطالعه کنندگان از نور عکس و تمثال بی مثال آن خسرو بهیمنال
روشن گردد و هر صبح و مسامحای وجود مبارک آن بادشاه جم جاهد را
بر خود فرض دانند

شاهنشاه عالی ایران

که درین تاریخ زینت بخش اریکه سلطنت ممالک ایران است نام مبارکش
ناصرالدین شاه و از سلسله جلیله قاجار است و داریشداکبر شاه مرحوم محمد
شاه و او پسر محمد عباس میرزای نایب سلطنت و او پسر خاقان خلد آشیان
فتح علی شاه است سال عمرش ۵۹ مدت سلطنتش نزدیک ۴۵ و پسرانش
حالا ۴ می باشد در ایام سلطنت او سیم تکراف و صنعت فو تکراف و سایر
کمالات او و پادشاه ایران آمد و در خیال ساختن راه آهن است و ان شاء الله ساخته
خواهد شد و در عصر او راه سازی بسیار شده است و راه شوشه از طهران بقره‌دین
و قم باسی نس آما شده است و به حکم آن شاهنشاه در نقاط ممالک خارجه مأمورین
فرستاده اند و اول الطافی به قوم فارسی ایرانی از در رحمت داده و جزیه را
از روی رافت این قوم بخشش فرمود و بواسطه سفیر خود جناب حاجی میرزا حسین
قلی خان امیرنجه معتد الوزاره فارسیان هندوستانی پشور و این شاهنشاه
عدالت کتر بود خداوند عمرش دراز کند و سالها بفرمانروای ایران برقرار باشد
ان شاء الله

PREFACE TO THE SECOND EDITION.

This book is the second edition of the translation of a Persian work, entitled "Name-i-Khusruvan" which was written in Persian by Prince Jalal-uddeen Mirza of the Kajar dynasty of Persia. When a copy of this work came to my hand some sixteen years ago, I found that it contained a history of the ancient Parsee Kings of Persia. I was so struck by the ungarbled and unbiased account given there by a Prince writer of a different persuasion, whose community had had serious religious differences in the past with the rulers whose praise he was singing, that I at once undertook its translation in Gujarati, the first edition of which was issued in 1871 under the patronage of Sir Jamsetjee Jejeebhoy (2nd) Baronet. As that edition has long since gone out of print, this second edition is laid before the public under the patronage of our esteemed citizen, Sir Dinshaw Manockji Petit, Kt.

The rapid growth of civilization has sunk all former differences and established a complete harmony between the two communities, and, as the production of this and the previous edition is due to the faithful history recorded by Prince Jalal-uddeen Mirza Kajar, I have deemed it proper to adorn my work with a likeness of the noble Shah Nussur-ooddeen, the present King of Persia, to whom the Zoroastrian community is indebted for several concessions, including an entire remission of the crushing poll-tax, named *Jazia*, extended to their co-religionists residing in Persia.

ARDASEER DOSSABHAE MOONSHEE.

HIS MAJESTY SHAH NUSSUR-OODDEEN.

His Majesty The Shah Nussur-ooddeen, whose benign rule extends over the whole of Persia, belongs to the ancient and respected Kajar family. His Majesty is the eldest son of the late Mahomed Shah, the grandson of the late Fateh Ali Shah, son of Sultan Abbas. His Majesty is at present in the fifty ninth year of his age and the 45th of his reign. This good King has four sons.

Modern culture and arts have received their just appreciation in his reign. The Telegraph and Photography have been introduced for the first time besides several useful arts from Europe. His Majesty, moreover, intends to have Railway lines constructed throughout his country which will be effected before very long. During his Majesty's benign regime several new roads have been made such as that leading from Shooster down to Tehran, and that from Com as far as Kejvin.

શાહ નાસર ઉદ્દીન.

શ્રી ઇરાનના પાદશાહ નાસરઉદ્દીન શાહ કે જે ઇરાનના રાજને શીનગાર આપે છે અને માન પામેલી કાબર વંસનો છે તે મહદુમ મહમદ શાહનો વડો દીકરો થાય છે જે મહમદ શાહ ગુરથમાન મકાની ખાકાન ફતેહઅલી શાહના છોકરા નાએમ સલતાને અબબાસ મીરજાનો છોકરો થાય છે. એ સાહેબની ઉમરના વરસ (૫૯) યોગ-નસાહ અને આજ (૪૫) પીસતાલીશ વરસ થયાં રાજ

ચલાવેછે. એ નેક પાદશાહના (૪) ચાર દીકરા છે. એના રાજ્યના જમાનામાં ટેલીગ્રાફ તથા ફોટોગ્રાફનો હુનર જારી થયો તે સાથે યુરોપના બીજા કેટલાક હુનરો દાખલ કીધાછે તેમજ વળી રેલવે ચલાવાનો એ નેકબખત શાહ ઇરાદો રાખેછે જે વીચાર ખોદા કરશે તો પાર પડશે. એ જલા શાહના જમાનામાં ઘણાએક રસતા બંધાઈ તૈયાર થયાછે. જેમકે શુસતરથી તે તેહરાંન સુધીનો રસતો અને કોમથી તે કન્વીન અને ત્યાંથી એસતરાબાદ સુધી બંધાયોછે, અને એ શેહનશાહના હુકમથી પારકા મુલકોમાં એલચીઓ મોકલેલાછે. આસરે ત્રણ વરસની વાત ઉપર ઇરાનના પારસી રેહવાશીઓના હુકમાં એ શાહે મોટી નવાજસ કરી પોતાના ઉદાર દીલથી જજ્યાનો કર માફ કીધો અને પોતાના મુંબઈ ખાતે મોકલેલા એલચી જનાબ હાજી મીરજા હોસૈન કુલીખાંન અમીર પન્ને મોતેમલુલ દોજરાની મારફતે હિંદુસ્તાનના પારસીઓનો અહેવાલ પુછાવ્યો. ખોદાએ ઇનસાફી શેહનશાહની ઉમરની દરાજ કરે અને હવે પછે ઘણાં વરસ સુધી ઇરાનના તખતપર બેસી પાદશાહી ભોગવે. આમીન! આમીન!!

